

Ny måling: Borgerlige svækket på økonomi og offentlige besparelser. Større tillid til S på økonomi.

nyheder side 3

Problemer med klima og befolkningsvækst kan presse os udover historiens kant, mener sociologiprofessor Anthony Giddens.

interview side 12

"Det mest uhyggelige, jeg kender til, er offentlige institutioner." Knud Romer, forfatter

synspunkt side 16

kommunen

politik fra rødderne torsdag 11. juni 2015 · nr. 16 · 58. årgang

■ Østergaard vil bruge 13 milliarder på skattelettelser ■ Konservative klar med kontanthjælpsloft
■ Religiøst hærværk ■ Kommuner i caribisk modvind ■ Historiker dømt for injurier

■ **Radikal skattesækning.** I kampen for at generobre det tabte terræn i den socialliberale midte af dansk politik har Morten Østergaard på De Radikales vegne fremsat et forslag, der skal give skattelettelser for i alt 13 milliarder kroner. Det er personskatterne i både toppen og bunden, der skal sænkes, hvis det står til Vestagers protégé, der i flere målinger har set sit parti indhentet af Uffe Elbæks Alternativet. Skattelettelserne risikerer at spænde ben for Thorning, lyder det fra kommentatorerne, og heller ikke på den blå side af midten er der umiddelbar opbakning.

Nu tror De Radikale, at de kan sænke marginalsatten sammen med SF, Enhedslisten og Alternativet. Det er det mest urealistiske, jeg nogensinde har hørt, siger den konservative skatteordfører Brian Mikkelsen.

■ **Konkret kontanthjælpsloft.** Står det til De Konservative, skal der sættes en øvre grænse for, hvor meget en kontanthjælpsmodtager i alt kan modtage i offentlige ydelser. Målet er, at der altid er en gevinst på mindst 3.000 kroner ved at gå fra passiv forsørgelse til at være i arbejde.

Ifølge De Konservatives udspil vil et par, hvor begge er på kontanthjælp, miste 3.358 kroner om måneden efter skat. Hvis det par har et barn, vil de miste 4.828 kroner. Forslaget møder dog modstand på politisk plan og fra flere interesseorganisationer.

- Vi ved, at det rammer børnene, når familien får færre indkomster. Hvis man indfører sådan et loft, skal man måske overveje, hvad man kan gøre ved det, siger direktøren for Børns Vilkår, Rasmus Kjeldahl.

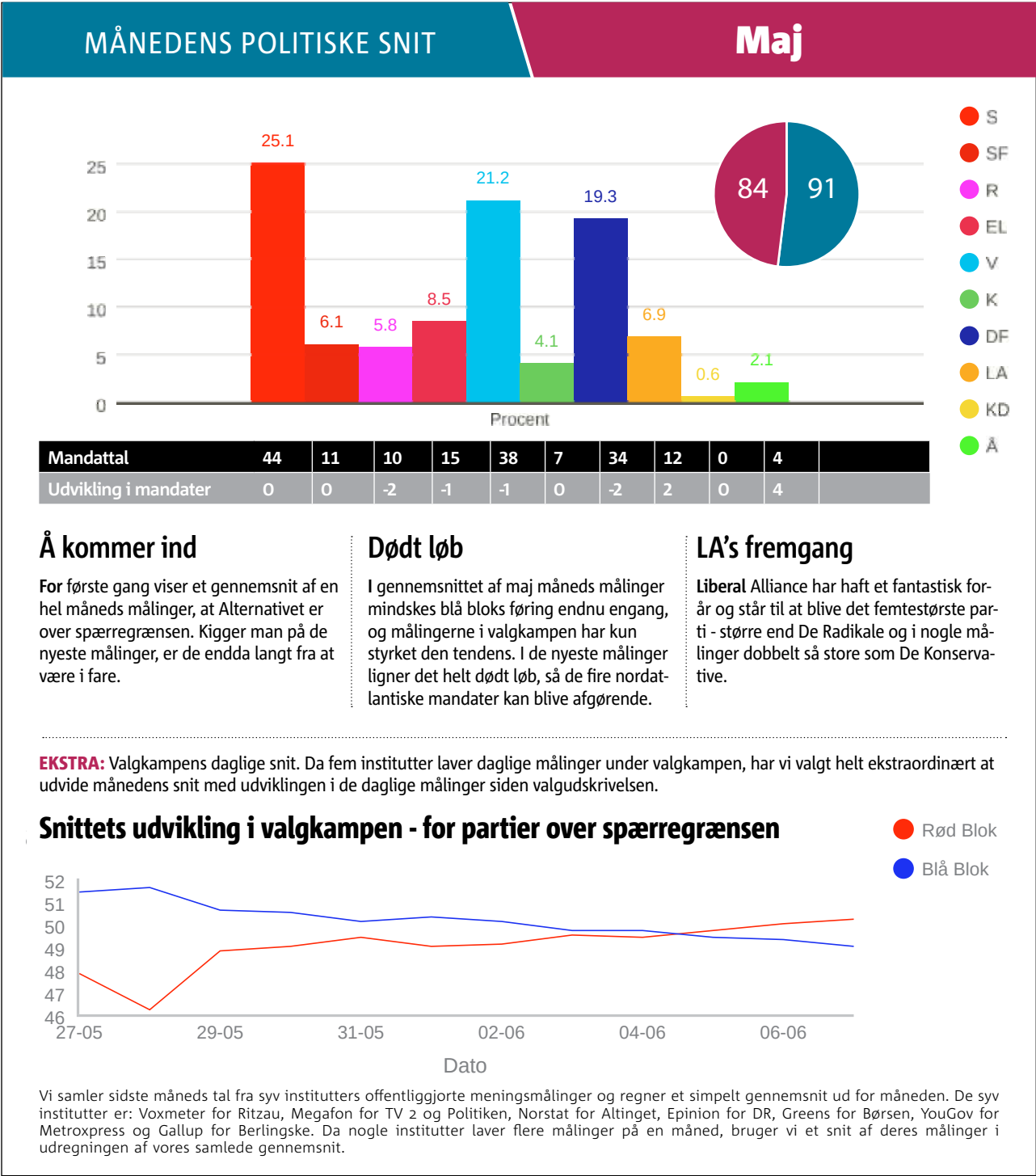
■ **Gravpladser skændet.** 50 gravsten blev fredag aften væltet af ukendte gerningsmænd på den muslimske begravelsesplads i Brøndby. Ifølge vagtchef Kim Madsen fra Københavns Vestegns Politi efterforsker politiet sagen som almindeligt hærværk og ikke som en handling rettet mod det muslimske miljø i Danmark. Det skyldes, at der ikke er fundet spor, som tyder på et politisk motiv. Men den udlægning deles ikke af alle på Christiansborg.

- Det er på tide, at vi erkender, at der findes miljøer, der målrettet arbejder på at puste til islamofobien. Det er på tide, at vi tager ansvaret på os for at stoppe denne udvikling, skriver Zenia Stampe (R) blandt andet på Facebook.

Thomas Danielsen
ThDanielsen

Beklager HTS. Folkets panderynker kan ikke fjernes med botox [#DRdinstemme](#)

■ **Caribisk modvind.** 26 danske kommuner har sendt kriminelle, misbrugere eller andre utilpassede unge på skibsprojekter i Caribien. I alt er knap 42 millioner kroner blevet brugt på opholdene siden 2010, skriver metroxpress. De to kommuner, der har brugt flest skattekrone på skibsprojekterne, er Frederikssund og Guldborgsund med henholdsvis 7.996.289 kroner og 7.211.717 kroner fordelt på 12 og 10 unge. I Frederikssund Kommune forsvarer borgmesteren dog brugen af skibsprojekter.

- Jeg er med på, det ser mærkeligt ud. Men det er ikke en badeferie. Der bliver stillet krav. Jeg er da fuldstændig ligeglad med, hvad de laver, bare de kommer ud af deres misbrug, siger borgmester John Schmidt Andersen (V) til metroxpress.

■ **Jensen vs. Dragsdahl.** Historiker Bent Jensen gik for vidt, da han i en artikel i 2007 beskyldte journalist Jørgen Dragsdahl for at have været KGB-agent under Den Kolde Krig. Sådan lød afgørelsen, da Højesteret onsdag den 3. juni fældede dom i sagen. Ifølge afgørelsen skal historikeren nu betale erstatning for såkaldt tort på 100.000 kroner til Dragsdahl samt 10 dagbøder a 10.000 kroner. Sidst, men bestemt ikke mindst får Bent Jensen en endnu større regning, da han skal betale en halv million kroner, som skal dække sagsomkostningerne ved sagens behandling i by- og landsret. Efter afgørelsen og nederlaget har Bent Jensen erklæret, at han vil indbringe sagen om agentbeskyldningerne for Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg. Det skriver b.dk.

Vælgerne afviser offentlige besparelser

Normalt mener et stort flertal af danskerne, at det offentlige kan spare penge på effektiviseringer, uden at det resulterer i en dårligere service. Men i år er de mere splittede. Og det kolliderer med Venstres plan om nulvækst.

folkestemning

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Vælgerne vil have velfærd. Sådan plejer det at være i en dansk valgkamp. Men samtidig plejer et flertal af vælgerne også at mene, at der kan spares masser af penge i den offentlige sektor, uden at det går ud over servicen - noget, som ikke ser ud til at være tilfældet i år.

En ny meningsmåling, som A&B Analyse har foretaget for *Kommunen*, viser, at danskerne i år er delt i spørgsmålet om, hvorvidt der kan effektiviseres i den offentlige sektor, uden det går ud over servicen. 43,6 procent er enige, mens 45,6 procent er uenige.

- Spørgsmålet plejer at ap-

“Hele debatten om nulvækst eller mere velfærd kan godt have skabt en kontekst, hvor vælgerne i højere grad støtter Socialdemokraternes holdning.”

Rune Stubager, valgforsker fra Aarhus Universitet

pellere til folks opfattelse af, at de offentligt ansatte er dovne, eller at der er alt for meget bureaukrati. De fleste plejer at mene, at der kan hentes en masse på det område. Men i det debatklimate, vi har nu, tænker vælgerne måske anderledes, siger professor og valgforsker Rune Stubager fra Aarhus Universitet.

Meningsmålingen er lavet i den første uge af valgkampen, som Helle Thorning-Schmidt skød i gang med en velfærdspakke på 39 milliarder og en tydeliggørelse af, at det er penge, som Venstre vil bruge på skattelettelser. Og siden er meningsmålingerne gået fra blå føring til dødt løb.

- Hele debatten om nulvækst eller mere velfærd kan godt have skabt en kontekst, hvor vælgerne i højere grad støtter Socialdemokraternes holdning, siger Rune Stubager.

Krisen er væk

Valget i 2011 er blevet døbt ‘Krisevalget’, da valgforskerens målinger dengang pegede på en enorm krisebevidsthed i forhold til tidligere. 64 procent mente dengang, at der kunne spares masser af penge på det offentlige, mens 79 procent mente, at der ikke var råd til skattelettelser. Med SR-regeringen har de fået begge dele. Og vælgerne syn er alt-

Ikke siden valget i 1998 har en socialdemokratisk ledet regering været så tæt på en borgerlig, når vælgerne bliver spurgt, hvem der kan løse økonomiske problemer.

Foto: Polfoto

så noget forandret, når de bliver spurgt i dag.

- Socialdemokraterne har jo kunnet håbe på, at de med den stramme økonomiske kurs, de har kørt, kunne æde

sig ind på de borgerliges ellers traditionelle føring på økonomiområdet. Det ser det ud til de har kunnet, siger Rune Stubager på baggrund af et andet spørgsmål i menings-

45,6 %

af vælgerne er uenige i, at der kan effektiviseres i det offentlige uden serviceforringelser.

Se de andre tal fra meningsmålingen på kommunen.dk

målingen, der har spurgt om, hvilken regering der er bedst til at løse de økonomiske problemer.

39,5 procent peger på en socialdemokratisk ledet regering, mens 44 procent peger på en borgerlig regering. En forskel, som er markant, fordi den er langt mindre end normalt. Venstrefolk går derfor heller ikke efter at skyde på SR's økonomiske politik, mener politisk kommentator og venstremand Jarl Cordua.

- Når Socialdemokraterne har som politik, at de vil videreføre VK's økonomiske politik, så kan man vel ikke blive overrasket over, at vælgerne også opfatter dem som mere økonomisk ansvarlige, bemærker han.

Dødt løb

Men ikke alene stiger Socialdemokraternes økonomiske troværdighed. De borgerliges er samtidig faldet.

- Der er det problem med alle målingerne, at jeg desværre tror, folk er meget farvede af et negativt syn på Lars Løkke Rasmussen. Man kan ikke udelukke, at det er tilfældet, når de skal vurdere, hvem der er bedst økonomisk, forklarer Jarl Cordua,

som også forventer, at Venstre vil spille ud med noget offensivt, hvis vælgervandringen mod rød blok fortsætter.

Som altid er det svingvælgerne, det handler om at få over på sin side. Men det er svært at se, hvad Venstre kan vinde dem med. Ifølge meningsmålingen bakker kun hver tredje vælger op om nye skattelettelser, og de fleste af dem ligger højt på indkomstskalaen. Flere analytikere peger på nye udlændingestrømninger, men også her angiver målingen ikke den store gevinst.

Cirka lige så mange vælgere mener, at en borgerlig regering er bedst til at føre en fornuftig udlændingepolitik, som der er vælgere, der mener, at en socialdemokratisk ledet regering er bedst. Sådan har det været både ved 2007- og 2011-valget modsat tidligere.

- Der er sket en klar bevægelse i tallene på det område, og det skyldes nok i særlig høj grad, at Socialdemokraterne har bevæget sig. De er nok kommet i bedre sync med flertallet af vælgerne de sidste 10-15 år, forklarer Rune Stubager.

Jarl Cordua er sikker på, at Venstre har en strategi forbedret specielt til sidste del af valgkampen, da det er her, mange svingvælgere beslutter sig.

- De kunne måske gøre det, at de i allersidste øjeblik kom med et udspil, der på en eller anden måde bryder med opfattelsen af nulvækst. Men det er rent gætteri fra min side, for Venstre holder kortene helt tæt til kroppen den her gang, siger han.

Kommuner blokerer for handicappedes efterskoleophold

I de fleste tilfælde afviser kommuner at betale for efterskoleophold til handicappede, og ofte må sagerne forbi Ankestyrelsen, før forældrene får medhold.

kastebold

Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Da Tilde Kristensen i december 2013 besluttede sig for, at hun ville på efterskole i 10. klasse, forventede hendes forældre ikke, at drømmen skulle komme til at koste privat advokathjælp og timevis af samtaler med Ankestyrelsen for til sidst at ende med, at deres datter fik en depression. Men sådan gik det.

Tilde Kristensen, der nu er fyldt 17 år, er spastisk lammet og sidder i kørestol, og derfor krævede det handicapshjæl-

pere og nattevagt, hvis hun skulle have et normalt efterskoleophold. Og selvom handicappede bør have samme muligheder for at tage på efterskole som alle andre, er det sjældent tilfældet i praksis. For mange kommuner bruger op mod et år på sagsbehandlingen, og flere steder afviser kommunerne helt eller delvis at give den økonomiske støtte, det koster at sende unge med svære fysiske handicap på efterskole. Sådan lyder det samstemmende fra de tre danske efterskoler, der har tradition for også at tage imod handicappede elever. Både på Aarhus, Osted og Hardsyssel Efterskole oplever handicapkoordinatorene, at to ud af tre familier kommer ud for komplikationer med kommunen, når de ønsker at sende deres handicappede barn på efterskole.

- Der er altid fuldstændig groteske småting på tværs, og det går i hvert fald aldrig helt gnidningsfrit, fortæller Rolf Sanderhoff, der er forstander på Hardsyssel Efterskole, og det samme billede ser Bette Ejlekær, der er koordinator for specialafdelingen på Osted Efterskole.

- Det generelle billede er, at det tager meget lang tid, og man i mange tilfælde giver afslag, siger hun.

Forældre fik advokathjælp

I Tilde Kristensens tilfælde måtte familien vente knap fire måneder på, at Holbæk kommune afviste at give økonomisk støtte til et efterskoleophold i Aarhus. Herefter gik de til Ankestyrelsen, hvor der ligger en tidligere afgørelse, som styrelsen henviser til, når forældre klager over kommuner, der ikke vil give støt-

te. Som ventet gav Ankestyrelsen herefter forældrene medhold, men det afviste kommunen at rette sig efter. Herefter gik forældrene til en lokal advokat, som de betalte 3000-4000 kroner for at kigge på sagen. Men samtidig begyndte usikkerheden omkring det kommende skoleår at nedbryde Tildes helbred. Først blev hun indlagt på hospitalet med maveproblemer, og efter nogle uger stod det klart, at de fysiske problemer skyldtes en depression, som ifølge psykiateren var udløst af uvisheden om fremtiden. Depressionen var Tilde ikke kommet sig over, da Holbæk Kommune den 5. august 2014, bare få uger inden skoleårets start, erkendte, at hun havde ret til økonomisk støtte. Og derfor var Tilde Kristensen nødt til at droppe drømmen om at komme på

“Konsekvensen bliver helt enkelt, at barnet ikke får det tilbud, som alle andre har mulighed for, og særlig børn med handicap har brug for at komme hjemmefra og være sammen med andre unge på en helt ny måde”

Susanne Olsen, landsformand i Dansk Handicap Forbund

efterskole i 10. klasse. I det gule murstenshus kan Tildes forældre nu se tilbage på et halvt års forgæves arbejde for

at sikre deres handicappede datter et efterskoleophold.

- Det har været meget strengt arbejde. Hele sidste forår gik med at være i kontakt med ankestyrelse og advokat. Den behandling, vi har fået, gør, at vi ikke længere har tiltro til kommunen, siger Marianne Kristensen, som i stedet for at sende sin datter på efterskole nu har måttet sende hende på et opholdssted, hvor hun kan behandles for den depression, som hun stadig er plaget af nu et år senere.

- Hun kan stadig ikke følge et almindeligt skoleforløb som tidligere, og hun kan hverken tage ud at handle eller i biffen med sine veninder. Det kommer til at tage et år endnu, fortæller Marianne.

» Fortsættes på næste side

Morgendagens meningsdannere

Af Pernille Vigsø Bagge

I KAN IKKE SLÅ OS IHJEL

Mens vi læner os opad grundlovsdag og den særlige fejring, der er i år knytter sig til, at kvinder og tjenestefolk (same - same, but different) blev en del af folkestyret, må vi konstatere, at vores samfund rent demokratisk rummer en stor mængde paradokser.

Vores styrke som samfund består i, at det ikke bare er et fjernt flertal et sted langt væk, som bestemmer det hele, men at vi her til lands traditionelt - og i udpræget decentral grad - tager beslutningerne tæt på, hvor vi lever, bor og er.

Det er, uanset hvad vi måtte gå og bilde os selv og hinanden ind, ikke EU, der bestemmer alt. Det er ikke Folketinget, der bestemmer alt. Det er ikke regionen, kommunen eller medierne, der bestemmer alt.

Og det skyldes, at vi holder fast i en struktur, hvor forældrebestyrelser i daginstitutioner og skoler, hvor landsbyråd og pårørende foreninger, hvor frivillige og folkelige forsamlinger rent faktisk har noget at skulle have sagt.

Vi synes ofte, at de har for lidt at skulle have sagt. At høringsfrister er for korte. At centraliseringen løber løbsk. Men vi holder fast i, at vi på alle mulige (og næsten umulige) tænkelige niveauer vil have lokalt folkestyre, som ikke bare lader sig spise af med, hvad der siges fra "centralt hold".

Og paradokset er så, at når man laver undersøgelser af folks holdning til demokratiet, så viser det sig - skræmmende nok - at hver niende ønsker, at en stærk mand (sjældent en kvinde) tager alle beslutningerne og lederskabet på sig og bestemmer for os. Hver niende - det er mange her 70 år efter Danmarks befrielse fra en besættelsesmagt, hvor én gal mand gerne ville bestemme det hele.

Et andet paradoks er det, at vi engagerer os meget mere i folkestyret, end vi selv lægger mærke til, og samtidig siger vi, at vi ikke gider det, orker det og magter det.

Vi er trætte af New Public Management og bureaukrati, papirusseri og regler, men det er alligevel slet ikke svært at drive både Natteravnene, gruppen af folk, der kører plejecentrenes ældre rundt i rickshaws, Røde Kors-butikkerne, idrætsskubberne og biograferne drevet udelukkende af frivillige.

Vi synes, det er svært, det med politik, men vi er vildt gode til det i alle de foreninger og organisationer, vi allesammen er engagerede i hele tiden. Det er nemlig sådan, man får et samfund til at fungere, og det med at få et samfund til at fungere - det ER politik.

Så tak for det folkestyre, der vokser og virker i fuldt flor over hele landet hele tiden. Det kan sagtens forbedres, støttes, styrkes og udbygges. Men det kan ikke ødelægges, lige meget hvor meget både EU og Christiansborg prøver på det.

Det er nu bevist, at selv det tungeste bureaukrati, selv de mest tåbelige regler og selv de krasseste pressehistorier ikke kan ødelægge tendensen til, at Danmark udvikler sig - mere på trods af Christiansborg og magteliten - end på grund af den. Det er også et paradoks, men det er et fint ét af slagsen. Så vi gør, som vi plejer, og bedriver decentralt folkestyre, fordi det gør både os selv og fællesskabet robuste, og fordi der er et klart budskab til de centrale magtcentre: I kan ikke slå os ihjel!

nyheder

En borgmester har da et Y-kromosom

100 år efter, at kvinder fik stemmeret, er der færre kvinder i byrådene, end der har været i næsten 10 år. Kun hver ottende borgmester er kvinde.

◉ ligestilling

Af Ronja Pilgaard
ronja@kommunen.dk

De sidder for bordenden ved forhandlinger i kommunens økonomiudvalg, og hvis man er rigtig heldig, har de bryster. Men man skal være meget heldig, for kun hver ottende borgmester er kvinde. Samtidig er mindre end hvert tredje byrådsmedlem kvinde. Det er ifølge direktør for Kvindefo Nina Groes et demokratisk problem.

- Det er en værdi i vores samfund, at vi har et demokrati, der afspejler vores samfund. Hvis man mister koblingen til det virkelige danmarkskort, mister vi også koblingen til befolkningen, siger hun og tilføjer:

- Det er jo helt absurd, at vi kun har 12 kvindelige borgmestre ud af 98. Det er et ekstremt skævvredet billede i forhold til verden derude, og det er langt bagefter udviklingen i forhold til politik på nationalt plan, hvor vi jo har en kvindelig statsminister.

Vi skal nogle kommunalvalg tilbage, før vi finder lige så få kvinder i kommunalbestyrelserne, som vi har i dag. Siden kommunalvalget i 2013

"Det er jo helt absurd, at vi kun har 12 kvindelige borgmestre ud af 98. Det er et ekstremt skævvredet billede i forhold til verden derude, og det er langt bagefter udviklingen i forhold til politik på nationalt plan, hvor vi jo har en kvindelig statsminister," siger direktør for Kvindefo Nina Groes.

Foto: Polfoto

er antallet af kvinder i kommunalbestyrelserne rundtom i Danmark faldet fra 29,7 procent til 29,4 procent. Det ser ikke ud af meget - heller ikke i absolutte tal, hvor det drejer sig om et fald på otte kvinder ud af de 2444 lokalpolitikere, der er på landsplan, men det

"Jeg tror jo ikke, folk diskriminerer, når de står i stemmeboksen."

Rasmus Brygger (LA)

er anden gang, man kan registrere et fald siden kommunalvalget i 2009, hvor andelen for første gang lå på 31,8 procent.

Og det får nogle til at tale om kvoter. Det får andre til at spørge, om det overhovedet er vigtigt, at der kommer flere kvinder i kommunalpolitik. Befolkningen peger jo på dem, som de vil have. Og kvinder interesserer sig alligevel ikke for kommunalpolitik.

Det kan man i hvert fald fristes til at tænke, når man ser nærmere på en undersøgelse foretaget af Momentum i 2013. Den viste, at mens næsten halvdelen af alle de adspurgte mænd i høj grad interesserer sig for kommunalpolitik, interesserer kun cirka en tredjedel af kvinderne sig for området.

Tidligere undersøgelser vi-

ser også, at kvinder generelt faktisk helst stemmer på mænd, når de går i stemmeboksen - både til kommunal-, regional- og folketingsvalg.

Tidligere formand for Liberal Alliances Ungdom, Rasmus Brygger ser det som et problem, at kvinder er underrepræsenterede i politik, men modsat dem, der taler om kvoter, mener han fremfor alt, at løsningen er fokus og debat.

- Vi skal undersøge, hvorfor der opstår den her problematik. Mit eget bud er, at vi skal se på den måde, vi taler om køn på, og den måde, vi opdrager vores børn på. Vi skal se på de samfundsstrukturer, der er. Jeg tror jo ikke, folk diskriminerer, når de står i stemmeboksen. ◉

◄ Fortsat fra side 3

De svageste må opgive

Det er heldigvis sjældent, at en kommunes langsommelige og genstridige sagsbehandling får så alvorlige konsekvenser. Og på landsplan er der hvert år kun godt et dusin elever med svære fysiske handicap, der tager på efterskole. Alligevel kalder handicapkoordinatorene situationen problematisk.

- Nogle har været nødt til at udskyde deres efterskoleophold et år, og andre har været nødt til helt at aflyse det på grund af komplikationer med kommunen, siger Rolf Sanderhoff, der fortæller, at der

er stor forskel fra kommune til kommune på, hvor velvillig man er til at give økonomisk støtte. Og det kræver en stor indsats fra den handicappedes forældre at tage kampen op, hvis kommunen stritter imod.

- Det er frygtelig slidsomt og stressende, og ikke alle har overskuddet til at være katebold i systemet og blive sendt rundt mellem flere afdelinger, siger Bette Ejlekær, og derfor er det typisk de familier med mindst overskud, der må opgive kampen.

- Det er helt klart de mest ressourcerstærke, der har lettest ved at få pladserne, fordi det kræver så meget fra foræl-

drenes side at gå i dialog med kommunerne, siger Rolf Sanderhoff.

Forskelsbehandling

I Dansk Handicap Forbund er landsformand Susanne Olsen ærgerlig over problematikken med den lange sagsbehandling.

- Det drejer sig ikke om så mange mennesker, men det ændrer ikke på, at det er uforståeligt og fuldstændig urimeligt, når det tager så lang tid, siger Susanne Olsen.

Ofte har man kun én chance for at komme på efterskole, så når det mislykkes at få støtte, er chancen forpasset, understreger Susanne Olsen.

- Konsekvensen bliver helt enkelt, at barnet ikke får det tilbud, som alle andre har mulighed for, og særlig børn med handicap har brug for at komme hjemmefra og være sammen med andre unge på en helt ny måde, siger hun.

Ifølge hende er det udelukkende et udtryk for, at kommunerne forsøger at spare penge i en presset økonomisk situation. Og når man aldrig før har givet døgnstøtte til det pågældende barn, kan et efterskoleophold med en regning på op mod en million kroner virke som en meget stor udgift, erkender hun.

Holbæk Kommune har ikke ønsket at kommentere. ◉

Jordskreddet begynder på klippeøen

strategi

Af Lars Trier Mogensen, kommentator på dagbladet Information og vært på 'Det Røde Felt' på Radio24syv

De etablerede magtpolitikeres sidste-øjeblikks-aflysninger til Folkemødet kan blive en gylden chance for alle græsrodderne, de engagerede og alternative stemmer, som sætter strøm til den politiske debat. I dag er det i stigende grad de mindre partier, organisationer og tænketanke, som evner at sætte originale, hverdagsnære og påtrængende dagsordener. Og fraværet af de ofte alt for enslydende toppolitikere behøver derfor ikke at blive et stort tab for den uhøjtidelige samtale. Tværtimod.

De gamle partier står til at få et historisk nederlag: End ikke ved Jordskredsvalget i 1973 fik de fire gamle partier - Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, De Konservative og Venstre - så lav en opbakning, som prognoserne tyder på vil blive tilfældet ved folketingsvalget torsdag den 18. juni. På intet tidspunkt i Danmarks demokratiske historie har ministerpartierne haft så dårligt fat i vælgerne.

Uden den gamle garde af levebrødspolitikere kan der i år på Folkemødet opstå nye sprækker til andre tanker og holdninger, som måske ligefrem kan vise sig at have en bredere folkelig gennemslagskraft. Valget her i 2015 er et fravalg af det politiske establishment. Hverken Socialdemokraternes formand Helle Thor-

ning-Schmidt eller Venstres formand Lars Løkke Rasmussen evner at mobilisere til begejstring. Tværtimod har der været målinger, hvor et flertal ville foretrække en tredje unavngiven statsministerkandidat.

Politikerleden er kommet snigende gennem flere år, men heldigvis har det danske demokrati endnu engang vist sig åbent, modtageligt og tilpasningsdygtigt overfor de frustrationer og den regulære vrede, som præger et stigende antal vælgere fra alle sociale lag. Ligesom etableringen af Dansk Folkeparti i 1995 var med til at kanalisere en ulmende utilfredshed direkte ind i parlamentet, har de to andre nye partier, Liberal Alliance og Alternativet, også været med til at fastholde vælgergrupper, som i andre europæiske lande er faldet passivt hen i sofaen.

Mange proteststemmer

Energien og engagementet drives således i år frem af de fire nye partier Liberal Alliance, Dansk Folkeparti, Enhedslisten og ikke mindst det seneste frembrud Alternativet. Tilsammen står disse fire 'protestpartier', som endnu aldrig har siddet i regering og dermed er blevet tyngt af magtens åg og kompromisernes kværn, til nu at få lige så mange stemmer, som protestpartierne fik ved det sidste store demokratiske opbrud i 1973.

Groft sagt var først Fremskridtspartiets og senere Dansk Folkepartis succes et positivt udtryk for, at utilfredse lavtuddannede vælgere i udsatte randområder - de, der nedlæggende er blevet kaldt for 'landsbytosserne' - fik et talerør ind i det politiske system på samme måde, som Liberal Alliance og Alternativet nu giver de utilfredse højtuddannede vælgere i universitetsbyerne - dem, der kan

"Det danske demokrati har endnu engang vist sig åbent, modtageligt og tilpasningsdygtigt overfor de frustrationer og den regulære vrede, som præger et stigende antal vælgere fra alle sociale lag."

kaldes for 'storbytosserne' - en kanal ind i det bureaukratiske system, hvor der ellers sjældent diskuteres principper og idealer.

Opbrudsstemningen har flere forklaringer, men hovedårsagen er, at Socialdemokraterne og Venstre i de senere år har kopieret hinandens udspil øjeblikkeligt. Som i et spejlkabinet har de to blokke i dansk politik på skift gjort alt, hvad de kunne, for at føre en politisk kurs, der lå så tæt som overhovedet muligt på oppositionens valgløfter. Under VK-regeringen i 00'erne fik de offentlige budgetter lov til at vokse næsten ukontrollabelt, og her under SR-

regeringen har der reelt været gennemført offentlig nulvækst ude i kommunerne.

Parlamentet fragmenteres

De gensidige og taktisk bestemte tilnærmelser mellem Socialdemokraterne og Venstre - på alt fra økonomi over udlændinge til sundhed - har skabt et vakuum for nysgerrigt engagerede samfundsborgere, som ikke længere føler sig repræsenterede af de embedsmandsagtige kustoder. Særlig i en situation, hvor både De Konservative og Det Radikale Venstre samtidig virker til at være nedsmeltet mere eller mindre.

Usikkerheden omkring de mange og vidt forskellige meningsmålinger, som blev sat på spidsen for nylig ved det kaotiske valg i Storbritannien, gør umiddelbart, at man bør være forsigtig med skråsikre konklusioner om det endelige udfald. Men én ting synes allerede at være sikker: Sammensætningen af det nye Folketing vil blive præget af en parlamentarisk fragmentation, som ikke har set sin lige siden 1970'erne, hvor de nye partier ofte skabte røre og handlingslammelse.

Med den opsigtsvækkende alliance mellem de tre EU-skeptiske partier Enhedslisten, Liberal Alliance og Dansk Folkeparti om at ville gå sammen om at udløse flere folkeafstemninger fremover er der lagt op til en ny tumultarisk periode i dansk politik. Årets Folkemøde kan blive et forvarsel: I fraværet af mange af de 'voksne' politikere fra de gamle partier kan de yngre partier vise alverden, at knopskydningen af det danske demokrati kun lige er begyndt. Forfra.

» Kommenter klummen på www.kommunen.dk

Her mødes folk med et smil ...

Når Folkemødet er slut, og hverdagens møder og konferencer kalder, så er Nyborg Strand stedet, hvor Danmark mødes. Sikkerhed for et perfekt arrangement, smilende og erfarent personale ... og de smukkeste omgivelser tæt på både by og strand. Derudover er der mange andre gode grunde til at vælge Nyborg Strand:

- Central beliggenhed - midt i landet
- Tæt på motorvej og banegård
- Fantastisk beliggenhed nær skov og strand
- 36 veludstyrede, fleksible møderum
- Moderne auditorium med plads til 200 personer
- 426 hotelværelser med over 750 senge
- Stor kapacitet ved lokale samarbejdspartnere*
- 650 overvågede, gratis P-pladser
- Restaurant, bistro og stjernebar med noget for enhver smag
- Banquet faciliteter med udsigt til Storebælt

Nyt! 500 m² udstillingsareal ved Sal ABC

Vi glæder os til at være rammen om dine møder, kurser og konferencer.

Book nu! Kontakt os og få ro på dit næste arrangement - vi tager telefonen med et smil 65 31 31 31.

**Fra den 1. januar 2015 kan momsregistrerede virksomheder trække 100% af momsen fra på hotelovernatninger.

Hele Danmarks mødested
når Folkemødet er slut

Dagmøde kr. **597,-**

Konferencedøgn kr. **1.869,-****
i stort enkeltværelse
Priser er inkl. moms.

NYBORG STRAND®
HOTEL OG KONFERENCECENTER

Østerøvej 2 5800 Nyborg Telefon 65 31 31 31 www.nyborgstrand.dk

Konsulent, klidmøster eller turist? Det skal du se på Folkemødet

ALLE ILLUSTRATIONER:
CLAUS BIGUM

Safarituristen

Du er på Folkemødet for at se girafferne og vise, at du hverken er bange for terrortrusler eller venstrefløjsdemoer. Politik ved du ikke så meget om, men du har hørt, at der er masser af sære oplevelser og kolde fadøl i politikerreservatet på Bornholm.

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

TORS DAG

De kedelig fattige

Snobberne besøger FOA. Pia Olsen Dyhr, Nick Hækkerup, Johanne Schmidt-Nielsen, skønne Fritz og søde Poul fra Rytteriet snakker om stigende ulighed og fattige mennesker.

Arrangør: FOA - Fag og Arbejde, 17.30-18.30 D2

FREDAG

Oplev DR som blind

Få bind for øjnene og hør, hvordan en synstolket udsendelse tager sig ud - eller hvordan DR's drama fungerer, når du ikke kan se skuespillerne.

Arrangør: DR. 9-10 G21

Københavnneri

Skal alt ligge i København? Var det ikke en god idé at flytte flere styrelser ud af hovedstaden? Se tidligere sundhedsminister Jakob Axel Nielsen i debat med Djøf, mens du alligevel bevæger dig ned mod havnen for at lande den første fiskebuffet på røgeriet.

Arrangør: Avisen Kommunen og dknyt. 10.30-11.00 E22

Politisk fodboldkamp

Den amerikanske ambassadør på en fodboldbane - det bliver du nødt til at se.

Arrangør: Politiken. DBU. Embassy of Canada to the Kingdom of Denmark. Kulturministeriet. 15-16 B18

Hævnens time

Hævnens time med Kristian Thulesen Dahl og Bo Lidegaard: De kulturradikales højborg danner rammen om en kamp mellem Dansk Folkepartis formand og Politikens chefredaktør.

Arrangør: Politiken. 18.30-19 K29

LØRDAG

Det 'en græker

International nationalisme anno 2015. Så kan du sige, du var der og så ham der den græske nazist. Du behøver kun en halv time, for så er han sikkert blevet buhet ud.

Arrangør: Danskernes Parti. 10.00-10.30 J31

Blachman gi'r en krammer

Duet om ensomhed: Thomas Blachman er godt nok grov, men hvor har han også ret i det der X-factor. Se ham debattere ensomhed med børnebogsforfatteren Manu Sareen og ham den fiseformomme kulturfyr fra DR og Politiken.

Arrangør: Folkebevægelsen mod ensomhed, 10.30-11 J6

Se giraffen

Hvad truer ytringsfriheden - og hvordan forsvarer vi den? Det, som alle har snakket om op til Folkemødet - og som alle vil spørge dig, om du så, når du kommer hjem. Selvfølgelig skal du se Geert Wilders.

Arrangør: Trykkefrihedsselskabet, 13-14 A44

Pia og Jim - liv og død

Pia Kjærsgaard og Jim Lyngvild om livet og døden. Måske ikke de to personer, du umiddelbart ville forbinde med hinanden. Se dem overraske i et kvarter-tyve minutter, inden du går ned til Domen (C13).

Arrangør: Dansk Folkeparti, 15.00-15.30

Mogensen vs. Løkke

Der er ikke mange muligheder for at opleve Lars Løkke på Folkemødet, men her kan du se ham blive interviewet af den røde del af Mogensen & Kristiansen.

Arrangør: Kraka - Tænk tanken Kraka. BL - Danmarks Almene Boliger. 15.15-15.45 C13

Pind og Haarder synger for

Højskolesangbogen bliver fortolket af de to politiske nationalskjalde Søren 'Elvis' Pind og Bertel 'Haiku' Haarder. Det bliver festligt, men næppe skønt.

Arrangør: Venstre. 15.30-17.00 D5

SØNDAG

Espersens yndlingskylling

Lidt krydderi til at afslutte Folkemødet af med: Søren Espersen afslører sin opskrift på Thai Kylling

Arrangør: Dansk Folkeparti. 13.30-14 C20

Klidmosteren

Du er på Folkemødet, fordi du altid har været politisk engageret og keret dig om samfundets større problemstillinger. Du er højst sandsynligt pensionist eller offentligt ansat, fagligt aktiv og hyppigt handlende hos Politiken Plus. Du er godt træt af fokuset på vækst og konkurrence og ikke bange for at råbe buh efter de griske pengemænd eller finansminister Bjarne Corydon.

TORS DAG

○ radikaliserings

Efter åbningen på Hovedscenen starter den store debat om terror og ikke mindst om, hvordan vi kan uddanne unge mennesker til medborgerskab og på den måde modvirke radikaliserings.

Arrangør: Norden i Fokus. 15-16 C23

○ folkets domstol

En klassiker på Gæstgiveren, hvor Lars Qvistgaard fra Djøf sidste år blev stemt ned i debat med Dennis Kristensen fra FOA. I år er det Özlem Cekic, der skal være med til at give ham tørt på.

Arrangør: Politiken. Djøf. 16-17 K29

○ god tone

Du kan roligt blive siddende, hvis du har fået gode pladser. Politiken spiller op til en debat om tonen i debatten - efterfølgende diskuteres den blå ungdom. Og kl. 19 bliver der spillet politiske slagsange - du kender sikkert de fleste!

Arrangør: Politiken. 17.30-20.00 K29

FREDAG

○ fagbevægelsen

Alting fusionerer blandt arbejdsmarkedets parter - men kan medlemmerne finde sig selv i de store fælles foreninger? Og hvad bliver der af deres faglighed?

Arrangør: Frie Skolers Lærereforening. HK Danmark. 9.30-10.30 K14

○ deleøkonomi & klima

Dansk Erhverv, GoMore og Enhedslisten forholder sig til muligheder og ulemper ved deleøkonomien.

Arrangør: CONCITO. 11.30-12.30 D4

○ madspild

Blandt andre Selina Juul og Signe Wenneberg kommer med deres bud på, hvordan vi kollektivt kan mindske de 700.000 ton fødevarer, vi smider ud om året.

Arrangør: Stop Spild Af Mad. Danmarks restauranter og cafeer. Turismeministeriet. 13-14 B9

○ red Afrika

Hvordan undgår vi et Afrikansk Forår og en bølge af oprør, der skyller ind over det afrikanske kontinent? Debatter med Mette Gjerskov og Børnefondens direktør.

Arrangør: BØRNEfonden. 16-17 K25

○ folke-feministisk-fredag

Et bogstavrim som skabt for dig - hør blandt andre Rufus Gifford og Nina Groes - og lyt til musik fra Karina Willumsen og DJ Djuna Barnes - igen på Pilekroen.

Arrangør: KVINFO. 17.30-19 K25

LØRDAG

○ omstilling

Er der penge at spare på grøn omstilling? Fire foregangskommuner kommer med deres bud på, hvordan man kan gribe omstillingen an i det offentlige til gavn og glæde for borgerne.

Arrangør: Kommunen og dknyt. Omstilling Nu. 10-11 E22

○ cirkulært

Den globale fødevarereproduktion er under pres. På samme måde, som økonomerne har måttet nytænke forretningsmodeller, kan det cirkulære kredsløb så nytænke sammenhængen mellem fødevarereproduktion og sundhed?

Arrangør: Arla Foods. Sustainia. 13-13.45 A24

○ kultur på kanten

Debat om kulturen i yderområderne med musikalske indslag fra Thy Music Collective.

Arrangør: Avisen Kommunen og dknyt. 15-16.30 E22

○ ATS & musik

Tid til at tage på Gæstgiveren igen. Først kommer Politikens bagsidefolk og underholder med ATS Live - senere er der musik først med Christian Juncker og senere Steen Jørgensen fra Sort Sol.

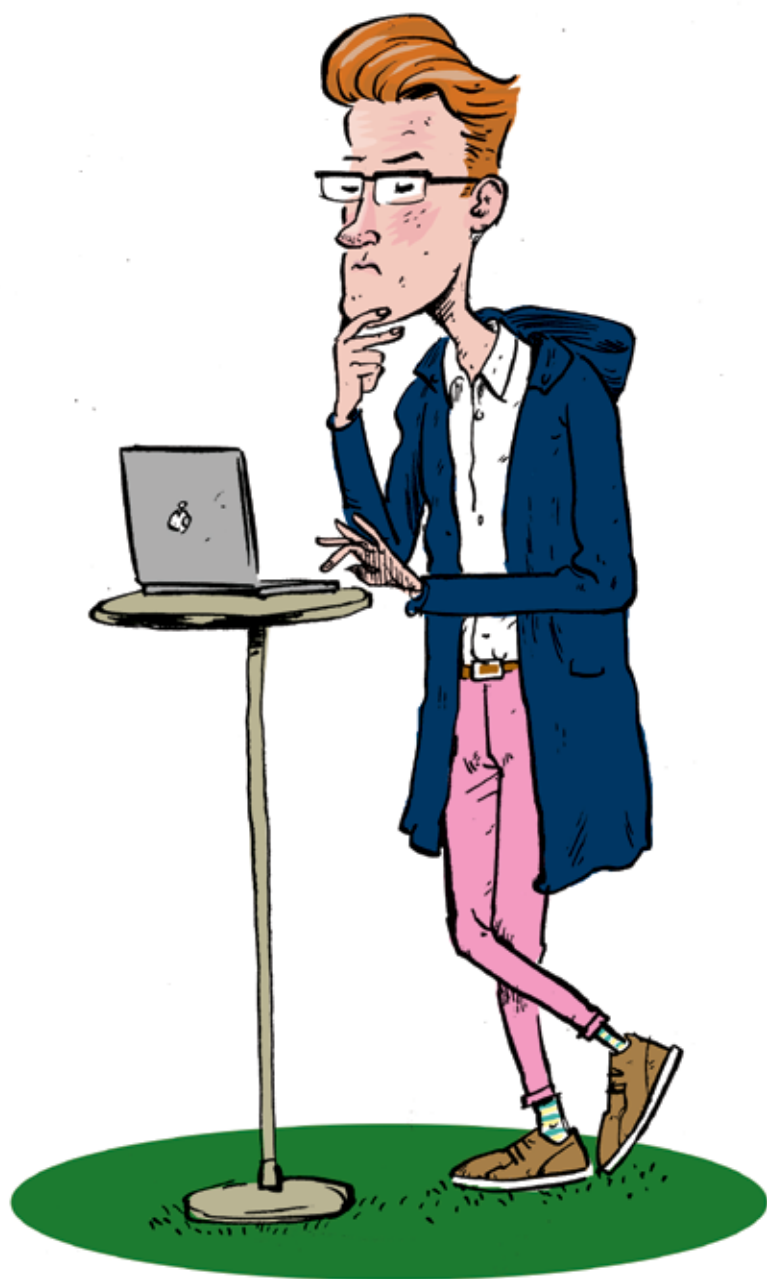
Arrangør: Politiken. 19-23.15 K29

SØNDAG

○ genbrugskup

Slut Folkemødet af med at købe nogle af de genbrugsværker, der har prydet teltet - og støt samtidig et godt formål, da pengene går til velgørenhed.

Arrangør: DAKOFA. 13-14 A28

Konsulenttypen

Du er på Folkemødet, fordi din arbejdsgiver er der, og for at mingle med ligesindede, så du kan udvide dit netværk eller blive del af en ny LinkedIn-gruppe. Politisk er du skarp på tal og fakta, så du gider ikke høre på politikernes sædvanlige floskler - du vil hellere vide, hvad der rører på sig bag facaden, og hvordan de tænker management og marketing.

TORS DAG

o offentlig ledelse

Bertel Haarder, Mette Touborg og professor Eva Sørensen diskuterer, hvilke rammer der gælder for den offentlige sektor, og hvilke visioner man kan føre ud i livet.

Arrangør: Mercuri Urval A/S. 16-17 J3

o samarbejde og effekt

En række offentlige chefer fortæller, hvordan det er at arbejde i et krydspres mellem produktivitetskrav og evnen til at levere gode velfærdsydelser.

Arrangør: Mandag Morgen. CBS Public-Private Platform. Kommunaldirektørforeningen. Mercuri Urval A/S. Rigspolitiet. 17.30-18.30 F12

o netværksnetværk

Claes Nilas, Jens Matthiesen, Gitte Liljelund Bech og Morten Jørgensen giver deres bud på, hvordan de har brugt deres netværk fra Folkemødet i deres arbejde.

Arrangør: Netværk Danmark. 18-20 F6

FREDAG

o EU, USA eller Kina

Debat om, hvem der har de bedste økonomiske forudsætninger på langt sigt - med Helge Pedersen (Nordea), professor Jesper Rangvid og Erik Bjørsted (AE-rådet).

Arrangør: Finansforbundet. 9.45-11 J10

o Corydon om Blair

Finansministeren fortæller om sin inspiration fra engelske Tony Blair til at skabe resultater som politiker - både når det gælder reformer og implementeringen af disse.

Arrangør: Danske Professionshøjskoler med mange flere.

Arrangør: Danske Professionshøjskoler med mange flere. 11.30-12.30 J5

Polihipsteren

Du er på Folkemødet, fordi det er en fest! Ny viden, nordic summer, søde engagerede folk og gratis fadøl - what's not to like? Du er enten embedded hos et ungdomsparti, har selv taget telt med eller har formået at få kombineret Folkemødet med dine forældres sommerferie på solskinsøen. Du skal se både de store navne og noget upcoming ligesom på en Roskilde Festival.

TORS DAG

o #DKmodSkattely

Mellemfolkeligt Samvirke inviterer til debat om, hvordan politikerne kan stoppe de multinationale selskabers skattefinter. På vej derhen kan du måske lige nå en Sambrerosefie hos Kræftens Bekæmpelse (K32).

Arrangør: Mellemfolkeligt Samvirke. 15.30-17 J17

o lobbyistspillet

Hvordan bliver en mærkesag en vindesag? Fem ungdomsorganisationer dyster om at overbevise et stærkt panel af politikere og journalister.

Arrangør: Tekniq og Dansk Byggeri. Operate A/S. 17.45-20 G18

o Djuna Barnes

Hun er DJ, lesbisk og har gennemgået et kræftforløb. Djuna Barnes aka Maria Gerhard er både nattens dronning på en klubscene og forfatter til 'Der bor Hollywoodstjerner på vejen'.

Arrangør: Politiken. 23.30-23.55 K29

FREDAG

o SOME-demokrati

Hvordan har de sociale medier forandret politikken - og er det et problem for demokratiet? Ida Auken, Morten Messerschmidt, Rasmus Prehn, Benjamin Rud Elberth (Gelmuyden Kiese) og Mikael Lemberg (Sitectore) tager debatten.

Arrangør: AOF Danmark. 10-11 J21

o kvindernes skyld

Hvorfor er der ikke lige så mange kvinder i politik, som der er mænd? Skal kvinderne tage sig sammen og stille mere op - eller stemmer danskerne bare ikke på dem? Gratis fadøl og kønspolitisk debat mellem Rasmus Brygger, Nina Groes og Susanne Hoeck.

Arrangør: Avisen Kommunen og dknyt. 13-14 E22

o Lykkeberg skærer for

Rune Lykkebergs intellekt er et af de skarpere blandt danske debattører. Sidste år skar han Bjarne Corydon ud stykke for stykke - i år er turen kommet til Morten Østergaard.

Arrangør: Politiken. 16.30-17 K29

◉ **mød magten**

De tungeste økonomiske ministre, formændene for KL og Danske Regioner samt en række fagforeningsformænd diskuterer, hvordan samarbejdet i den offentlige sektor kan styrkes.
Arrangør: Akademikerne. 14.30-15.15 K19

◉ **udligning**

Udligning er det nok varmeste emne i kommunernes økonomi. Fra 2018 skal der laves om på systemet, og det har opdelt landet i to fronter for og imod den såkaldte hovedstadsudligning. Følg debatten mellem fire borgmestre.
Arrangør: Avisen Kommunen og dknyt. 16-16.45 E22

◉ **lease sygehuse**

I Sverige har sygehuset Karolinska indgået en serviceaftale med Philips – den slags bruger vi ikke på samme vis i Danmark, men måske skulle vi lade os inspirere?
Arrangør: Danske Regioner. 18.15-18.45 F3

◉ **mød erhvervslivet**

DA, Dansk Erhverv, DI, Finansrådet – arbejdsgiverne samler sig til det ultimative mingle-arrangement i Klostergården.
Arrangør: Dansk Arbejdsgiverforening med flere. 20-23 K21

LØRDAG

◉ **Kampagner**

’Ambassador’s Breakfast’, hvor Rufus Gifford fortæller om amerikanske politiske kampagne-tricks.
Arrangør: Dansk Kommunikationsforening. PrimeTime Kommunikation. 8.30-10.30 F5

◉ **lobbyisme**

Gitte Seeberg, Anders Ladekarl, Dennis Kristensen og Karen Hækkerup diskuterer lobbyisme.
Arrangør: Landbrug & Fødevarer. 13-13.45 F1

◉ **Bland-selv-skat**

Hvordan skulle skattesystemet se ud, hvis man kunne starte helt fra scratch? Nadeem Farooq, Jeppe Kofod, Dansk Erhverv og Novozymes’ direktør debatterer.
Arrangør: Dansk Erhverv. 14.30-15.20 G6

◉ **Vækstbølge**

Corydon og Klarskov diskuterer fremtidens vækst – er der brug for fortsat reformer?
Arrangør: Dansk Erhverv. 16-17 G6

◉ **Eksport**

Professor Philipp Schröder, Karsten Dybvad og Danmarks Vækstråd tager en debat om eksportvirksomhedernes udfordringer og muligheder.
Arrangør: Carlsbergfondene. 17.30-18.30 F17

Folkemødets nye stjerner er lokalpolitikere

Winni Grosbøll (til højre) har naturligt nok mange pligter på Folkemødet, men også **Mette Touborg** (til venstre) og **Benedikte Kiær** (i midten) bliver nærmest umulige at undgå. Foto: Polfoto

I stedet for de sædvanlige landspolitikere, der fortæller om deres sædvanlige løsninger på problemerne, kan valget i år give plads til nogle andre debatdeltagere på Folkemødet. Og det kan give det et mere spændende præg, vurderer chefrådgiver.

◉ **game changer**

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Udkantsdanmark og urbanisering plejer gerne at være et hedt emne på Folkemødet. Men på grund af valgkampen er syv af de arrangementer, som landdistriktsminister Carsten Hansen (S) skulle have deltaget i, nu blevet aflyst.

- Valget har den naturlige konsekvens, at embedsværket deltager i meget mindre udstrækning, og det samme gælder folketingspolitikere, fordi de skal ud og sikre

Top-10 over aktive borgmestre

Borgmester	Antal events
Winni Grosbøll (S)	13
Mette Touborg (SF)	10
Benedikte Kiær (K)	9
Steen Christiansen (S)	8
Frank Jensen (S)	8
Jacob Bundsgaard (S)	7
Thomas Gyldal Petersen (S)	6
Anker Boye (S)	6
Thomas Adelskov (S)	6

sig valg i deres egne kredse, siger chefrådgiver hos Operate, Anders Dybdal, der har gennemført en analyse af Folkemødet 2014.

Den viser blandt andet, at lørdag sidste år var den mest folkerige og folkelige dag i Allinge. Men i år skal flere partiledere deltage i en debat i København netop lørdag – og landspolitikerne fravær kan måske ligefrem være positivt.

- Der vil nok i højere grad komme nogle debatter i år, hvor man kan tillade sig at tage den lange kikkert frem og politikudvikle mere langsigtet. Det kan kaste nogle helt nye ideer af sig og blive ret interessant at følge, vurderer Anders Dybdal.

Lokalpolitisk brand

En gennemgang af programmet viser, at flere borgmestre vil få et travlt Folkemøde i år med otte-ti arrangementer i kalenderen. Og kommunal- og regionalpolitikere kan ifølge Anders Dybdal blive nogle af Folkemødets helt store stjerner i fraværet af landspolitikere.

Den mest udfarende borgmester ser fortsat ud til at være Winni Grosbøll (S), som selvfølgelig både skal åbne og lukke festlighederne. Men også Mette Touborg (SF) fra Lejre får travlt.

- Politikerne vil selvfølgelig gerne markere sig med nogle bestemte budskaber, og ved at der på Folkemødet er nogle meget nicheorienterede målgrupper, kan du som politiker også få opbygget en ret specifik politisk profil, siger Anders Dybdal.
- I Mette Touborgs tilfælde handler det i høj grad om

Lejres brand som økologisk kommune. Hun skal både debattere madkultur og fødevarerstrategi, men hun kommer også til at optræde i sit virke som formand for Lokale og Anlægsfonden. En god grund til, at flere borgmestre deltager i flere arrangementer, er nemlig også de ben, de har fra deres kommunale arbejde – det gælder for eksempel både Steen Christiansen (S) og Iver Enevoldsen (V).

Folket kommer

De vigtigste deltagere på Folkemødet ser stadig ud til at komme på trods af valg og ekstreme indslag. Ifølge Operates analyse fra sidste år var 53 procent af deltagerne ’folk’, som kom for at opleve, diskutere og blive inddraget.

- Politikerne åbner sig virkelig op for en bredere interessekreds, og det er styrken ved det danske Folkemøde. Min oplevelse af Almedalsveckan i Sverige er, at det er langt mere elitært end Folkemødet, fortæller Anders Dybdal.
- Han anser i dag den danske politikfestival for at have et anderledes præg end forbilledet fra Sverige. Og det er ifølge hans undersøgelser også først og fremmest derfor, at politikerne møder op.
- De får meget ud af at møde organisationer og borgere, som de ikke nødvendigvis møder i deres hverdag. Og så kan de skabe en masse nye relationer og samarbejdspartnere, fordi der er plads til en langt friere debat, siger han.

◉ **Bezzzerwizzer-quiz**

Ved du mere om medier og politik end mediefolk og politikere? Test dig selv mod Troels Mylenberg, Ane Cortzen, Pernille Skipper m.fl. – Sebastian Dorset styrer slagets gang.
Arrangør: Dansk Journalistforbund. 18.15-19.30 F11

◉ **Oh Land spiller op**

En af landets ypperligste pop-kunstnere spiller på Gæstgiveren.
Arrangør: Politiken. 21.30-22.30

LØRDAG

◉ **finansministre imellem**

Bjarne Corydon og Venstres Claus Hjort Frederiksen tørner sammen i en debat om finanspolitik – dog uden al for meget brug af tørre tal.
Arrangør: Socialdemokraterne. 12-13 D1

◉ **DM i Debat – Finale**

Den årlige dyst mellem debattanter skal igen i år finde sin vinder – sidste år vandt håndværkeren Morten Ryom foran de liberale, så lysten til revanche må være stor.
Arrangør: Politiken. DUF – Dansk Ungdoms Fællesråd. 14.30-15.30 K29

◉ **finanssektor**

Kan Rune Kristensen lære noget af Frank Aaen, når det gælder finanssektoren? De to tager sig en sikkert skarp debat.
Arrangør: Finansforbundet. 16-17 J10

◉ **snaps eller kaos**

Er naturvin rødere end Enhedslisten? Og hvor liberale er østers? Ud fra devisen om, at mad er politisk, diskuterer Joachim Sperling og Kasper Fogh, mens de byder på smagsprøver.
Arrangør: Kommunikationsforum A/S. 17.30-18.30 K28

◉ **djæfstortion**

Ungdommens Røde Kors står for festlighederne med musik fra Xolo Island og DJ Amin Safari.
Arrangør: Ungdommens Røde Kors. 20-23.45 J2

Hun har samlet bornholmerne

"Der er bare ikke mange kommuner, der vil dele brandbiler med os," siger hun, når hun skal eksemplificere, hvorfor det kan være svært at drive en kommune midt i Østersøen. Men selvom Winni Grosbøll blev kaldt en

I Winni Grosbølls tid som borgmester er politiske konflikter blevet afløst af samarbejde. Gamle magtkampe er lagt på hylden, og i stedet fokuserer hun på at samle øens kræfter om sig og løse de mange udfordringer, der er, når man driver en kommune midt ude i Østersøen.

folkekær

Af Søren Berggreen Toft
red@kommunen.dk

Mange tvivlede på, at hun kunne levere varen, da den blot 33-årige gymnasieleærer og socialdemokrat Winni Grosbøll i 2010 tiltrådte som borgmester på Bornholm. Bortset fra en tid i kommunalbestyrelsen og erfaring fra Danmarks Socialdemokratiske Ungdom, DSU, var det småt med politisk erfaring. Med politisk reporter på P4 Bornholm Peter Skaftes ord var hun politisk - en grønskol-ling.

Men med tiden har den nu 38-årige borgmester gjort den tvivl til skamme. Ved sidste kommunalvalg stemte knap en tredjedel af øens borgere

personligt på hende. I 2013 kårede et panel af 335 ledere og nøglepersoner fra velfærdssamfundets frontlinje hende som en af landets fem mest innovative borgmestre i nyhedsmediet Mandag Morgen.

Spørger man folk, der har arbejdet med hende, er det også et billede af en populær borgmester, der tegner sig.

- Ansigt til ansigt er hun fuldstændig, som man oplever hende i medierne: klar, skarp og ærlig, siger Venstres Bertel Haarder.

- Hun engagerer sig i det, hun har med at gøre. Hun følger tingene til dørs og gør ikke tingene halvt. Det betyder, at hun er meget vedholdende i sin argumentation, men hun kan også indgå de nødvendi-

ge kompromiser, siger Steen Colberg Jensen, der for nylig har forladt sin post som øens viceborgmester og Venstres spidskandidat på Bornholm.

Folkemødets moder

Winni Grosbøll blev en samlende figur på øen i Østersøen på et tidspunkt, hvor befolkningen var træt af blokpolitik, og ifølge Peter Skafte er det her, en stor del af hendes succes skal findes.

- Hun kom til på et tidspunkt, hvor der var brug for noget nyt efter en årelang kamp mellem sådan nogle gamle hanelefanter. Der var en masse fnidder og magtkampe, og så kom hun med en samarbejdsvilje og konstituerede sig med Venstre, selvom hun ikke behøvede

det, siger Peter Skafte og fortsætter:

- Så hun har afløst det konfliktscenarie med et samarbejdsscenario og på den måde skabt politisk og økonomisk stabilitet.

Gennem sine to perioder på posten har hun vist sig som en borgmester, der i samarbejde med aktører på øen har skabt resultater. For nylig vedtog Christiansborg efter bornholmsk pres en aftale, der sikrer en erstatningsfærge til øen, og sidste år lykkedes det i 11. time at lande en aftale om at bevare Danish Crowns slagteri på Bornholm og på den måde redde 200 slagterijob og adskillige følgejob. En opgave, Winni Grosbøll selv betegner som sin karrieres største opgave.

BLÅ BOG

Winni
Aakermann
Grosbøll

- **Født** den 19. september 1976 i Rønne på Bornholm.
- **Bor** i Pedersker på Bornholm med manden Andreas Grosbøll og parrets tre børn.
- **Uddannet cand.mag.** i historie og samfundsfag fra Københavns Universitet i 2004.
- **Ansæt som** gymnasielærer på Bornholms Gymnasium i 2005.
- **Valgt til** Bornholms Regionskommunes kommunalbestyrelse i 2006.
- **Valgt til** borgmester på Bornholm i 2009 og genvalgt i 2013.
- **Tildelt N.F.S. Grundtvigs Pris** i 2014 og Nina Bang Prisen i 2014.

Kilde: Kraks Blå Bog.

politisk grønskolling, da hun i 2010 trådte til som borgmester, har hun vist vejen siden.

Foto: Polfoto

”Jeg tror, at mit parti vil sige, at jeg mere er borgmester for Bornholm, end jeg er partisoldat for Socialdemokraterne. Det er jo også bornholmerne og de ting, der er vigtige for Bornholm, jeg er valgt til at repræsentere.”

Winni Grosbøll (S), borgmester for Bornholm

- Vi stod ligesom på en knivsæg. Hvis det var gået galt, var det meget svært at se, hvordan Bornholm skulle overleve på sigt. Så ville vi være rutsjet nedad en sliske, som jeg ikke ville kunne over-skue, siger hun i dag.
Og så er der naturligvis Folkemødet, hvor titusindvis af politisk interesserede i disse dage stimler sammen i Allinge på Bornholm. Ideen, som i

den grad har været med til at sætte Bornholm på den politiske dagsorden, nedkom hun med i samarbejde med Venstres Bertel Haarder.
- Man kan sige, at jeg var fa-ren og hun var moren. Ved alle fødsler er det moren, der har al besværet, og det var det også her, siger Bertel Haarder og fortsætter:
- Jeg tror, at hun ligesom jeg glæder sig over, at Folkemø-

det har udviklet sig til en scene for folkelig, demokratisk debat, hvor almindelige men-nesker mødes i øjenhøjde med kendte politikere, organisationsfolk og kulturfolk. I starten var det nok lidt en fætter-kusine-fest, men sådan er det absolut ikke mere.

Rebellen

Winni Grosbøll flyttede som ung til København for at læse historie og samfundsfag på universitetet. Men modsat de fleste bornholmere, der flytter væk, valgte hun at vende hjem igen efter studierne. Øen kaldte, og hun kunne ikke se sig selv med små børn i storbyen.
Hele vejen igennem har Winni Grosbøll fastholdt sit politiske engagement; først i

DSU, hvor hun meldte sig ind som 16-årig, og siden hos Socialdemokraterne, hvor hun til tider har markeret sig som en rebelsk idealist. Hun har blandt andet talt imod partiets linje i dagpengespørgs-målet, og i 2000 meldte hun sig ud af partiet i protest mod den hårde linje overfor ud-lændinge.
Men det var dengang, mener Peter Skafte. I dag er hun en konsensuspolitiker, der arbejder for, at Bornholm får mest muligt ud af en situation med blandt andet faldende befolkningstal, flere ældre og færre børn.
- Hun er slet ikke rebelsk længere. Det var ungdommens vildskab. I dag er hendes projekt at samle øens erhvervsliv, interesseorganisa-tioner, politiske partier og alle gode kræfter, for at Bornholm kan klare sig bedst muligt med de udfordringer, vi har. Så kommer det i anden række, om det sker med Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Dansk Arbejdsgiverforening eller Danish Crown, siger han.
Selv mener hun ikke, at hun har lagt idealismen på hylden og er blevet pragmatiker. Men hendes idealisme ligger i højere grad i det lokale end i partiet.
- Jeg tror, at mit parti vil sige, at jeg mere er borgmester for Bornholm, end jeg er partisoldat for Socialdemokraterne. Det er jo også bornholmerne og de ting, der er vigtige for Bornholm, jeg er valgt til at repræsentere, siger hun.
Ikke til Christiansborg
Det ville være nærliggende at tro, at Winni Grosbølls næste skridt på karrierestigen ville være at komme i Folketinget. Muligheden er der formentlig, hvis hun stiller op. Men spørger man hende, svarer hun klart nej:
- Det har jeg slet ingen ambitioner om. Jeg er ikke så interesseret i alle de teoretiske diskussioner derinde. Jeg er meget mere optaget af at få tingene til at fungere herude, siger hun.
Og der er nok af opgaver at løse på Bornholm. Øen døjer med de samme problemer som de fleste andre udkantskommuner, men midt ude i Østersøen har de samtidig geografien imod sig på en anderledes konkret måde.
- På den anden side af vandet kan nabokommunerne samarbejde og for eksempel lave fælles beredskab. Men der er bare ikke mange kommuner, der vil dele brandbiler med os. Vi er nødt til at arbejde rigtig tæt sammen herude og forsøge at finde nogle andre løsninger, siger hun og fortsætter:
- De her udfordringer forsvinder jo ikke foreløbig. Derfor er det vigtigt, at vi som samfund bevarer en tro på, at det sgu nok skal gå. Det kan godt være, at Bornholm om ti år ikke ser ud, som det gjorde for tre år siden, men det vil stadig være et godt samfund.

BLIV KLOGERE
PÅ FREMTIDENS
KOMMUNALE
UDFORDRINGER

Besøg *kommunens* telt på Folkemødet til et glas øl og spændende debat.

Skal alt ligge i København?

Fredag den 12. juni 10:30 - 11:00
Arrangør: dknyt
Folketingskandidater over hele linjen vil decentralisere statslige arbejdspladser. Men hvad er konsekvenserne, og er det virkelig så udemokratisk, at de ligger i København?

Kommunestruktur-battle

Fredag den 12. juni 12:00 - 12:45
Arrangør: dknyt
En ny altomfattende kommunalreform får vi nok ikke foreløbig, men selv om det kun er ti år siden sidst, er der dem, der mener, at der alligevel kan være brug for at slå sig sammen med nabokommunen. Der er også dem, der mener det modsatte - derfor trykprøver vi argumenterne fra begge lejre.

Er det kvindernes egen skyld?

Fredag den 12. juni 13:00 - 14:00
Arrangør: Kommunen
Hvorfor er der ikke lige så mange kvinder, som der er mænd, i kommunalpolitik? Og er det i virkeligheden overhovedet nødvendigt med ligestilling i politik? Kvinderne stiller jo ikke op alligevel, viser forskningen.

Skal Danmark i Bedre Balance?

Fredag den 12. juni 16:00 - 17:00
Arrangør: Kommunen
Hovedstadens kommuner bør sende flere penge ud af hovedstadsområdet. Det mener borgmestrene bag initiativet Bedre Balance, der går ind for at afskaffe den såkaldte hovedstadsudligning. Hovedstadens borgmestre er imod. Vi tager debatten om fremtidens udligning, der skal ændres i 2018.

Omstilling i kommunerne – hvordan gør man det godt?

Lørdag den 13. juni 10:00 - 11:00
Arrangør: Omstilling Nu
Hvad kan kommunerne gøre for at drive omstillingen frem – og hvordan gør de det bedst? Det giver 4 kommuner deres bud på. Kom og hør, hvorfor omstillingsdagsordenen er relevant i kommunerne, og vær med til at diskutere best practice indenfor bæredygtighed.

Folkeskolereformen - et år senere

Lørdag den 13. juni 13:00 - 14:00
Arrangør: dknyt
For snart ét år siden vendte skolereformen folkeskolen, som man kender den, på hovedet, og skabte en ny hverdag for landets børn og unge. Hvor står de voksne i dag?

Kulturen på Kanten

Lørdag den 13. juni 15:00 - 16:30
Hvordan sikrer man et mangfoldigt og energisk kulturliv i ud-kanten, og kan det overhovedet bidrage til at holde på de unge eller få nye til at flytte til? Musikalsk indslag fra Thy Music Collective og efterfølgende paneldebat med borgmestre og folketingsmedlemmer.

Hvordan engagerer vi de unge?

Søndag den 14. juni 10:00 - 10:45
Arrangør: Kommunen
Der har aldrig været så stort fokus på frivillighed, som der er nu, men samtidigt daler for-eningernes medlemstal og de unge er siden Sokrates blevet fremstillet som dovne egoister, der ikke vil tage ansvar. Hvordan engagerer man de unge til at tage del i frivilligt arbejde? Og hvor går grænsen for, hvad de kan sættes til?

Find os
på E22,
Kampeløkke
Havn

kommunen

DKNYT

Anthony Giddens var hovedarkitekten bag New Labours politiske projekt. I dag står Europa overfor udfordringer, som ingen anden civilisation har oplevet. Derfor er der behov for en avantgarde af socialdemokratiske tænkere, der tør lægge fortiden bag sig, mener den i dag 77-årige lord, professor i sociologi og forfatter til mere end 30 bøger.

Socialdemokrat på historiens kant

Af Benjamin Holst
benjamin@kommunen.dk

"Skal vi gå direkte til spørgsmålene?" Anthony Giddens er kontant på den høflige måde og beklager larmen fra frokostgæster, der gør det næsten umuligt at føre eller optage en samtale på brasserieet The Cote ved Sloane Square i London.

- Min idé om en tredje vej var aldrig det, politikerne valgte at bruge. Det er muligvis uundgåeligt, hvis dit udgangspunkt er intellektuelt. Men for mig var Den Tredje Vej aldrig en form for neoliberalisme eller en blødere version af fri markedsøkonomi, sådan som mange mennesker valgte at tolke det.

Den aldrende professor taler mekanisk. Han har været der før: Som forfatter af Den Tredje Vej, der op gennem halvfemserne gav Tony Blair og Gordon Brown det intellektuelle alibi for en transformation af det udslidte arbejderparti og skabelsen af et mere dynamisk, 'moderne' Labour, har han ikke bare været tæt på partiets historie - han har formet den. Han har været en del af Labours genrejsning ved jordskredssejren i 1997, en del af de første glade år, da de to gamle rivaler Blair og Brown stadig regerede i nogenlunde harmoni, og en del af nedturen, da sprækkerne begyndte at vise sig i Telfon-Tonys moderniserings-

projekt.

- For mig handlede Den Tredje Vej om at komme bag om de to skoler, der havde domineret politisk tænkning i et halvt århundrede: Den traditionelle statssocialisme på den ene side og på den anden markedsfundamentalismen. Nogle valgte at tolke Den Tredje Vej som en form af det sidste, men det var på ingen måde udgangspunktet. Begrebet blev fordrejet og misforstået, så af samme årsag valgte jeg at droppe det efter et par år, fordi jeg ikke kunne få folk til at forstå, hvad jeg mente med det.

Ulighed i arv

I velhaverkvarteret omkring

Sloane Square, der huser olie-rige arabere, russiske oligarker og Queen Elizabeth II, begynder ejendomspriserne ved 10 millioner kroner, og den gennemsnitlige levealder for mænd er 84 år. I Glasgow mod nord er den 73 - eller omtrent det samme som i Albanien. Giddens' egen dialekt afslører, at han er vokset op i en anden og mindre velstillet del af London. De enorme kontraster og den sociale ulighed var en kerneudfordring for det genfødte arbejderparti og en af de opgaver, Blair-regeringen aldrig formåede at komme til livs, men som tværtimod kom til at fremstå som en bekræftelse af kritikernes anklager om politisk

forræderi gennem flere regeringsperioder. Alligevel er der ifølge ophavsmanden selv grundlæggende tanker i Den Tredje Vej og det tankegods, der dengang strømmede over Atlanten fra New Democrats i USA, der stadig er relevante i dag.

- Hele formålet var at tilpasse velfærdssystemerne til de mange store forandringer i samfundet generelt, og af det arbejde udsprang en ret kompleks vifte af politiske forslag som for eksempel den aktive arbejdsmarkedspolitik.

- Enkelte af temaerne i Den Tredje Vej er stadig relevante - i nogle lande mere end i andre: Krisen i Grækenland og i Europa generelt viser, at der

stadig er behov for reformer af blandt andet arbejdsmarkedet. Fører man en for stram arbejdsmarkedspolitik for at beskytte den ældre generation, så lukker man de yngre generationer ude. Det er der en række aktuelle eksempler på. Så noget, der oprindeligt var tænkt som en slags beskyttelse, har nu vist sig at være det modsatte. Princippet bag flexicurity - at forsøge at finde en ny model for et fleksibelt arbejdsmarked, der ikke bare er ren neoliberalisme - er altså stadig meget relevant.

Hjemløs kapital

Efter en årrække som leder for London School of Econo-

mics står Lord Anthony Giddens - der i øvrigt helst vil kaldes 'Tony' - i dag i spidsen for et udvalg i det britiske overhus med fokus på den digitale revolution. En revolution, der ifølge den verdenskendte sociolog burde have langt større indflydelse på den socialdemokratiske politik.

- Da jeg skrev Den Tredje Vej, var jeg formentlig en af de første til at bruge begrebet globalisering. Internettet eksisterede knap nok dengang. Det er svært at forestille sig - i dag er det jo overalt!

- Den nye teknologi er på sin vis en integreret del af de udfordringer, socialdemokraterne står overfor: Når man ser på væksten i den kritiske populisme, så giver det indtryk af at være en udelukkende reaktionær kraft - men når du har en smartphone i lommen, så føler du dig myndiggjort. Du bruger den muligvis til at forstærke dine fordomme, men du er faktisk myndiggjort. Du har en hel verden af information i lommen! En

del af det samme scenarie, som socialdemokrater skal forholde sig til, er, at pengene i løbet af de sidste 20 år er blevet elektroniske. Den udvikling er tæt forbundet med væksten i ulighed: I dag kan man flytte kæmpe formuer fra London til Cayman Islands blot ved at trykke på en knap. En stor del af de skatteindtægter, der skulle investeres i velfærd, er nu blevet hjemløs kapital i det globale system, hvor store virksomheder ikke betaler skat og de ekstremt rige er i stand til at bruge ny teknologi til at gemme deres formuer af vejen.

På kanten af historien

En del af forskningen i den digitale revolution er mundet ud i et foredrag med titlen 'Off the Edge of History'. Her peger Giddens på, at vi som den første civilisation nogensinde ikke er i stand til at forudsige, hvad konsekvenserne af tidens store og menneskeskabte udfordringer vil være, før det er for sent: Klimaforandringer, spredning af

atomvåben og den accelererende befolkningsvækst har på sin vis presset os udover historiens kant.

- Nu sidder vi for eksempel her og drikker kaffe. Og i går fløj et russisk bombefly ind over britisk luftrum. Storbritannien og Rusland er begge atommagter! udbryder Giddens i en talestrøm, der tydeligvis ikke bliver afbrudt særlig ofte.

I en ny og uforudsigelig verden, hvor beslutninger i stigende grad træffes af magtblokke udenom FN og af multinationale virksomheder uden nogen forudgående demokratisk proces, er det derfor afgørende, at Europas socialdemokrater øger fokus på de transnationale dagsordener.

- Det socialdemokratiske fokus bør løfte sig udover det nationale. Det var netop en af begrænsningerne ved Tredje Vej-tænkningen, fordi dens udgangspunkt var, at en række af disse problemer kunne løses indenrigspolitisk.

- Europa er en modvægt og

kan gøre meget godt ved for eksempel at presse på for lukning af skattely og tiltag mod global opvarmning, siger Giddens, der ikke er blevet mindre proeuropæisk med alderen. I hans seneste bog - Turbulent and Mighty Continent: What Future for Europe? - tegner han en vision om et føderalistisk Europa, der ligger milevidt fra den britiske EU-skepsis, som blandt andet har skabt grobund for det populistiske UK Independence Party (Ukip). Ikke overraskende er det netop truslen fra lavtlønnet, udenlandsk arbejdskraft, der henter vælgere hjem til det nye parti.

En socialdemokratisk avantgarde

Med Den Tredje Vej forsøgte Giddens at opstille en teoretisk model for, hvordan man kunne fremtidssikre det socialdemokratiske værdigrundlag i en verden, der havde forandret sig radikalt fra den tid, værdierne var blevet formuleret i. I dag er det supercomputere, avanceret

robotteknologi og digitalisering, der truer. I USA og Storbritannien viser studier, at op mod 50 procent af de funktionæransatte i en relativt nær fremtid vil blive gjort overflødige af computerchips og intelligente robotter:

- Vi har allerede oplevet, at automatiseringen af en række fag har forandret den socialdemokratiske politiks natur fundamentalt. Nu er det samme ved at ske for beskæftigelse på et endda ret højt videnskabsniveau indenfor jura, økonomi og forskning. Disse er forandringer, der sker lige nu - ikke i en fjern fremtid. Konsekvenserne for økonomien vil være enorme. Tag nu eksempelvis den sociale mobilitet, som alle socialdemokrater er tilhængere af. Den sociale mobilitet var stadig mulig, da Den Tredje Vej blev udgivet, fordi de faglærte job, der dengang forsvandt, blev erstattet af funktionærstillinger. Lige nu er der ved at opstå et stort hul i midten, hvor de faglærte tidligere kunne være rykket

ind. Samtidig øges uligheden. I Storbritannien synes Labour i dag at være slået tilbage til start med et sviende valgnederlag bag sig og en splittet ledelse, der næppe ligger inde med de store visioner for fremtiden. Anthony Giddens er i hvert fald skeptisk:

- Lige nu er vi kørt fast. Vi er desillusionerede over vores politikere: Det gamle system er for langsomt og knirkende for en person, der føler, at han har hele verden i sin smartphone. Den kritiske venstrefløj er derfor nødt til at gentænke demokratiet, så vi kan komme videre.

- Alt dette bør være en del af centrum-venstres tænkning - det er det ikke i dag, fordi man hænger for meget fast i fortiden. Jeg tror, centrum-venstre har behov for en avantgarde i forhold til disse forandringer.

“En del af det samme scenarie, som socialdemokrater skal forholde sig til, er, at pengene i løbet af de sidste 20 år er blevet elektroniske. Den udvikling er tæt forbundet med væksten i ulighed: I dag kan man flytte kæmpe formuer fra London til Cayman Islands blot ved at trykke på en knap.”

Anthony Giddens, professor i sociologi

Demonstrant holder tale om globale finansmarkeder i anledning af G20-mødet i London i 2009. Ifølge Anthony Giddens burde teknologiske forandringer og deres indflydelse på økonomien have langt større betydning for den socialdemokratiske politik, end tilfældet er i dag.

Foto: Lefteris Pitarakis / Polfoto

Cambridge-professor: Middelklassen reagerer ikke på stigende ulighed

De socialdemokratiske eliter har accepteret øget ulighed i individualiseringens hellige navn, siger den svenske sociologiprofessor **Göran Therborn**.

o ulighed

Af Peter Christian Nielsen
peter@kommunen.dk

Da krisen for alvor skyldede ind over Vesten i 2008 og i de følgende år skabte massiv arbejdsløshed og medførte negativ vækst i mange lande, var der en forventning om, at bevægelser som 'Occupy Wall Street' og dens mange udløbere ville være starten på en ny kapitalismekritik. Venstre-fløjen havde for første gang i mange år et momentum og passende bagtæppe til at fremføre nye argumenter for større regulering af finansmarkederne og større indkomstudligning. Men hvad skete der så? Occupy-bevægelsen fik sine femten minutters berømmelse, men politikerne i de fleste lande indrettede sig efter diktaterne fra EU og IMF, der lød på spareøvelser og reformer. Den keynesianske model, der taler for massive offentlige investeringer i nedgangstider for at holde hånden under beskæftigelsen og væksten, mødte stålsat modstand hos europæiske toppolitikere. Øget ulighed opleves ikke som et stort problem i Nordeuropa, selvom den stiger hastigt i lande som Sverige og Danmark. Så længe middelklassen ikke oplever nedgang i deres levestandard, så bliver der ikke handlet, siger Göran Therborn, tidligere leder af sociologifakultetet ved University of Cambridge og nu professor emeritus ved samme institution:

- Havde middelklassen rea-

geret på krisen, så var der sket noget politisk. Med undtagelse af Grækenland og Spanien så er middelklassens indkomster ikke blevet mindre. De er bibeholdt. Kløften mellem middelklassen og arbejdsløse og indvandrere er øget. Men middelklassen oplever nok stadigvæk, at den har en ret privilegeret og hyggelig tilværelse. Mange mener, at bankdirektørenes og topchefernes lønninger og bonusser er groteske, men de mener ikke, at det er deres opgave at ændre på det.

Den svenske professor er blandt andet kendt for bogen "The Killing Fields of Inequality", hvor han gennem data fra en lang række lande forsøger at dokumentere, at ulighed ikke kun rammer mennesket økonomisk, men udgør en sociokulturel orden, som rammer mennesker på sundhed, psyke og handlekraft. Og for millioner af mennesker betyder ulighed en alt for tidlig død ifølge Therborn.

Working poor

Er middelklassen ikke bange for at miste jobbet til lavtlønnede udlændinge eller ved outsourcing? Der er jo ikke ligefrem nogen garanti for, at velbetalte job ikke flytter til Østen ...

- Måske, men sagen er, at de job ikke er forsvundet endnu - i hvert fald ikke i Nordeuropa. Man har et stigende problem i Storbritannien med, at akademiske uddannede har stadig sværere ved at få akademiske job.

Hvad er der sket med synet

på ulighed under og i kølvandet på krisen?

- Der er sket to ting. For første gang i lang tid er der opstået en kritisk diskussion om ulighed. Der er en ganske udbredt indignation i forhold til ulighed. Ulighed var faktisk et af hovedemnerne, da den internationale borgerlighed var samlet i Davos til World Economic Forum i år, siger Therborn og tilføjer:

- Men uligheden er fortsat med at stige. Indignationen og diskussionen har ikke ændret på det. Det er til dels sket på baggrund af større arbejdsløshed, og siden 1980'erne har industriarbejderne været de store tabere i vores samfund. Arbejdsløshedsunderstøttelse og dagpenge er blevet sænket mange steder, og vilkårene for at modtage ydelserne er skærpet.

Ifølge den danske tænketank Cevea har ti procent af tyske lønmodtagere i dag under 7.500 kroner tilbage efter skat om måneden og tjener dermed under 60 procent af landets medianløn. Det gør dem til fattige ifølge EU's officielle fattigdomsgrænse. Opleves det ikke som et problem hos middelklassen?

- Jeg er ikke sikker på, at middelklassen nødvendigvis vil opleve det, vi kalder for 'working poor', som et problem. Ser man på Tyskland, så gennemførte Gerhard Schröders socialdemokratiske regering mange af de reformer, som skabte en stor gruppe af working poor. Det har frustreret mange og nok været skyld i Socialdemokraternes tilbagegang ved flere valg, men den tyske middelklasse oplever det ikke som et problem.

- Der findes ikke virkelig god samfundsvidenskabelig forskning på det her område. Tyskland har ret lav arbejdsløshed - faktisk lavere end før krisen. På den anden side er

en stor del af de her job såkaldte working poor-job. Men er det bedre at være working poor end at være uden job, som mange eksempelvis er i Frankrig? Det kan jeg ikke svare på. Der findes ikke nok data på området.

At drive dagsordenen

Göran Therborn mener, at lande som Danmark og Sverige har oplevet, at solidariteten mellem top og bund i samfundet er fragmenteret. Det forklarer han med den nyliberale bølge, der er skyllet ind over EU siden 1980'erne.

- Det her er en institutionel udvikling. Det handler om privatisering af sociale tjenester. Hele ideen om, at al offentlig virksomhed i virkeligheden er at sammenligne med at drive privat virksomhed - det, vi bredt set kalder New Public Management. Det har ødelagt den gamle bureaukratiske etik og disciplin. Selv i Skandinavien er der omfattende korruption. Det fandtes næsten ikke før. I kraft af, at alt er blevet forretning, opfattes departementschefer og generaldirektører som forretningsmænd. Og skatteydernes penge er en kasse, som de kan tage af. Det driver individualiseringen, siger han og tilføjer:

"Havde middelklassen reageret på krisen, så var der sket noget politisk. Med undtagelse af Grækenland og Spanien så er middelklassens indkomster ikke blevet mindre. De er bibeholdt".

På trods af krisen lever middelklassen stadig et beskyttet og privilegeret liv, og derfor er der endnu ikke kommet rigtig gang i debatten om ulighed, mener Göran Therborn, professor emeritus ved Det Sociologiske Fakultet på University of Cambridge.

Foto: Jakob Dall / Polfoto

”Det, vi bredt set kalder New Public Management, det har ødelagt den gamle bureaukratiske etik og disciplin. Selv i Skandinavien er der omfattende korrupktion. Det fandtes næsten ikke før.”

- Samtidig er fagbevægelsen blevet svækket. Vi har stadig kollektive aftaler, men overenskomsterne er generelt blevet mere og mere individualiserede især for tjenestemænd.

Kræver det et nyt klassekompromis, hvis uligheden skal mindskes? Og er det Socialdemokraterne, der skal drive den udvikling, som tilfældet var i det 20. århundrede?

- Det forudsætter, at den socialdemokratiske politiske elite, der er blevet en klassisk middelklassegruppe, bliver mere opmærksom på de sociale omkostninger ved kapitaliseringen af samfundet: indførelsen af markedsvilkår og forretningstankegang i socialstaten. De skal have øjnene op for den voksende afstand mellem de privilegerede og resten af befolkningen og de problemer, som det skaber for hele det relationelle samfund. Men der findes vist ikke tegn på, at det er ved at ske.

Göran Therborn peger på de mange frit valg-ordninger, som svenskerne har oplevet siden 1990'erne. Frit valg af skoler og offentlig støtte til store virksomheder, som tjener pæne overskud på at levere uddannelse, skaber gro-

bund for et samfund, hvor relationer nedtones til fordel for individets muligheder.

- Det er vældig upopulært i den svenske befolkning, at de store virksomheder tjener mange penge på skoledrift. Det ved vi fra et utal af meningsmålinger. Og desuden sender mange af virksomhederne overskuddet i skattely. Men den politiske elite hos Socialdemokraterne er delt 50/50 i det spørgsmål. Og den vigtigste årsag er, at storbypolitikerne i S og deres vælgere oplever skolevalget som et fremskridt. De kan fravælge skoler, hvor der er mange indvandrere og sociale problemer. De kan sende deres børn på hvide, eksklusive middelklasseskoler, siger han og tilføjer:

- Til forskel fra en del andre lande er der i Sverige ikke nogen grænser for den privatisering. I Storbritannien skal udbud af offentlige services fortsat være nonprofit.

Det virker til, at du ikke forventer, at Socialdemokraterne kan være nogen spydspids i bekæmpelsen af ulighed. Hvem kan så tage den opgave på sig?

- Det må komme fra nye politiske kræfter. De klassiske venstrekræfter kommer til at spille en rolle. Men en forandring kræver nye kræfter som Syriza i Grækenland eller Podemos i Spanien. Man kan ikke forudsige hvornår og hvordan, siger han og tilføjer:

- Forskellen på Occupy-bevægelsen og Podemos og Syriza er, at de to sidstnævnte formåede at få sat en politisk formel på en protestbevægelse, men de kommer ikke ud af en ideologisk baggrund som de gamle venstrepartier. Men der er ikke noget, der tyder på, at vi kommer til at se den slags i Skandinavien lige foreløbig. ●

Den totale institution

Selvfølgelig ved jeg godt, at offentlige og kommunale institutioner oprettholder samfundet, som vi kender det, og at de er sat i verden for at servicere os. Hverken vejnettet eller sygehusvæsenet ville være det samme uden, og politiet beskytter mig. Jeg betaler min skat, og jeg er ikke udpræget liberalistisk anlagt, men tror på den danske velfærdsmodel. Alligevel fylder det offentlige mig med skræk og rædsel. Jeg ville helst undgå at have kontakt med det i det hele taget, selvom det er umuligt. For vi er ganske vist subjekter - privatindivider med vores eget liv og vores egen livsførelse, hvor vi handler og trækker vejret i frihed - men vi er også objekter og underkastet almenheden og staten som en passiv, fremmedstyret ting og står til ansvar for en kafkask samfundsinstans med absolut magt - anonym og overpersonlig - den store anden: LOVEN.

Vi er alle lige for loven og ens, og jeg bliver reduceret til et personnummer, der forvandler mig til det, vi er, når illusionen om os selv som noget enestående brister: Hvem som helst - et blad i vinden - massen. Om jeg nu modtager en rudekuvert fra det offentlige eller selv henvender mig, så er det samme proces. Jeg bliver udraderet af en overordnet, instrumentel rationalitet, hvor enhver personlig relation - og ethvert individuelt, menneskeligt hensyn - er ophævet. Der er ingen handlefrihed for nogen af os, og vi har intet at skulle have sagt.

Hvis du nogensinde kommer igennem til det offentlige på telefonen i de par timer, hvor den er åben midt på dagen, og skulle finde frem til rette kontor, der ikke henviser dig videre i den uendelige labyrint, så er det horror vacui - frygten for det tomme rum.

For der er ikke nogen i den anden ende. Det er et bånd, der taler - en funktionær, depersonaliseret og funktionaliseret - og der findes ingen undtagelser og ingen mennesker i maskinen. Hin enkelte, glem det, Kierkegaard døde forgæves, og Kafka lever.

Offentlige ikke-steder

Det sidste skridt i anonymiseringen af magten er digitaliseringen, og hver gang du modtager en SMS og en e-mail fra det offentlige, er det en meddelelse fra ingen og intet. Det er effektivt, det er rationelt, og det er fuldkommen umenneskeligt, og måske frigjorde vi os fra naturtvangen engang, men den samfundsmæssige tvang er endnu mere kold og hård og ubønhørlig end et dyr: Du kan ikke bede om nåde og diskutere med en computer - det er loven og matematikken, der taler i en envejskommunikation og spiser dig som ulven i Den lille Rødhætte.

Det mest uhyggelige, jeg kender til, er offentlige institutioner: vuggestuer, børnehaver, skoler og fritidshjem - sygehuse, plejehjem - borgerservice, socialkontorer, skattekontorer. Rådhuset. Og om det så er kulturhuse til 400 millioner kroner, der er designet af BIG.

Det er ikke-steder, som repræsenterer alle og ingen, og den rene objektivitet. Der er intet spor af menneskelig tilstedeværelse og tegn på personlig, subjektiv tilegnelse af rummet som ens eget. De gule mursten, de bare, hvide vægge, linoleumsgulvet, og du drikker glemslen af kilden Lethe i de dødes rige fra tinkanden med sød, blandet saft.

Klinisk depersonaliseret og funktionelt, effektivt og indrettet efter en instrumentel, økonomisk rationalitet, der kun kender til den lige linje mellem to punkter - det er regnearkenes imperium - og jeg har ingen, absolut ingen tillid til offentlige institutioner. Den hundedeade, som mine forældre fik serveret som pensionister - stanken af vakuumpakket kød og udkogte grøntsager sidder stadig i min

ILLUSTRATION: IB KJELDSMARK

”Det sidste skridt i anonymiseringen af magten er digitaliseringen, og hver gang du modtager en SMS og en e-mail fra det offentlige, er det en meddelelse fra ingen og intet. Det er effektivt, det er rationelt, og det er fuldkommen umenneskeligt.”

næse - og plejehjemmet, hvor min far tilbragte sine sidste dage i et hamsterbur efter et langt liv som den mest retskafne samfundsborger og endte med at glide i sit eget tis og brække hoften og dø på et overbelagt, underbemandet Bispebjerg Hospital.

Du bliver berøvet din selvbestemmelse og underlagt andres forgodtbefindende efter reglementet - der samtidig fungerer som ansvarsforflygtigelse - og institutioner er ligesom at blive arresteret og få håndjern på. Det

er ikke længere dig selv, men en anden, som bestemmer over dig - og det er en trussel, som jeg gemmer mig under dynen for om natten.

Kommunalt fra vugge til grav

Megainstitutioner til 500 børn og flere i København er et skrækeksempel. For hvad driver mon en centraladministration? Den centraliserer administrationen. Der er ingen andre end børne- og ungdomsborgmester Pia Allerslev, som kan se det gode i det - og forsk-

Af Knud Romer

Knud Romer har studeret litteraturvidenskab. Herefter blev han konceptudvikler i reklamebranchen hos blandt andet Kunde & Co. I 2006 debuterede han som skønlitterær forfatter med ”Den som blinker er bange for døden”, der blev hædret med blandt andet ”De Gyldne Laurbær” og oversat til 15 sprog.

ningen taler direkte mod det - men de små og nære, lokale fritidshjem i grønne omgivelser og med vedvarende, personlige bånd til børn og forældre bliver nedlagt og erstattet af enorme enheder i bedste kommunale stil, der koster millioner og atter millioner af skattekrone. Hvor mange år der skal gå, før driftsbesparselsen tjener byggeriet ind, tør jeg ikke tænke på, men det er ikke engang den største omkostning. For det er børnenes ve og vel, og jeg ønsker ikke, at de skal vokse op som en fremmedgjort masse i en container, der forbereder dem på forholdene på plejehjemmet. Det kommunale liv fra vugge til grav.

Der er ingen menneskelige og moralske hensyn, som står over den økonomiske rationalitet og administrationen, og centraliseringen har lagt en stor del af landet øde i det voksende Udkantsdanmark. Det er et farligt sted at blive akut syg, og man skal køre meget langt efter et bibliotek - og længere end de fleste drenge vil tilbringe på knallert eller cykel for at låne Harry Potter. Til gengæld er mobil- og internetdækningen så dårlig, at man er ude af forbindelse med omverdenen.

Vi leder efter liv på Mars, men burde lede efter det i de offentlige institutioner. De er hverken værre eller bedre end de politikere, vi selv har valgt, og administrerer bare deres beslutninger. Vi har skabt et monster, og jeg er med til at holde det i live over skatten, der er min allerstørste skræk. Hvis jeg nogensinde kom i den situation, at jeg laver en Dan Turèll - som det hedder - og ikke kan betale skat af min B-indkomst, så er jeg færdig som popsanger.

Det er et mareridt, som forfølger mig hver morgen, når jeg åbner for postkassen og tjekker mine e-mails: Der er post fra SKAT - og jeg er ved at besvime af angst. For jeg er ikke den skrappeste til regnskaber og tal, og det kan være et girokort på 3.000 kroner eller 30.000 kroner, der skal indbetales - det forekommer mig at være helt vilkårligt og som en tagsten, der falder ned i hovedet på mig.

Der er kun to ting, der er sikre i livet: At man skal dø - og betale skat. Så længe jeg er ved nogenlunde godt helbred, frygter jeg mest det sidste. Og jeg håber, at jeg ikke har betalt den forgæves, når min tid kommer. ●

Send debatstof til os:

Debatindlæg må højst være på 2.500 tegn inklusive mellemrum. **Kronikker** skal være på mellem 5.500 og 7.500 tegn inklusive mellemrum. Kronikker skal udstyres med et vellignende portræt.
debatognavne@kommunen.dk

2,9

procentpoint. Så meget højere var kvindernes valgdeltagelse end mændenes ved kommunalvalget i 2013. Blandt vælgere i 20'erne var kønsforskellen endnu større.

Kilde: Information

Borgerlige partier vil sænke den kriminelle lavalder til 12 år. Skal vi nu også være kendt som Nordens mest børnefjendske land?

Et retssamfund er blandt andet karakteriseret ved en udstrakt beskyttelse og omsorg for de svage. I næsten 100 år har vi - bortset fra en kort afstikker under den tidligere VK-regering - ment, at børn skal vejledes og opdrages, og først når de er fyldt 15, stilles til ansvar overfor det juridiske system.

Imidlertid har DF, Venstre, LA og De Konservative nu stillet forslag om, at den kriminelle lavalder skal sænkes til 12 år, og der skal indføres børne- og ungdomsdomstole. Dette vil blive en realitet, hvis de vinder valget.

Forslaget kommer på et højst besynderligt tidspunkt. Politiets statistikker viser nemlig, at kriminaliteten blandt de 10-14-årige er faldet med ikke mindre end 66 procent siden 2006. Man skulle tro, at politikerne ville lykønske forældre og kommuner med resultatet og bede dem fortsætte det gode arbejde. I stedet vil man nu indføre et system, der kendes fra lande med langt højere ungdomskriminalitet.

Dertil kommer, at nedsættelsen til 14 år for nogle år siden langt fra var en succes. De 14-årige begik stort set kun småkriminalitet såsom butikstyverier, og hvor politiet tidligere ville køre en 14-årig hjem og bede forældrene tage sig af det, skulle man nu til at skrive rapport og så videre. Mange politifolk mente, at det tog tid fra mere presserende opgaver.

Man har fundet en sag, hvor en 13-årig, der skød mod en butik, forklarede, "at han ikke kunne straffes", samt en pigebande, der blev anbragt på en kommunal institution og derfra fortsatte med at udøve chikane. Men hvis sådanne sager var typiske, skulle vi jo have set en stigning i kriminalitet begået af 14-årige, da den kriminelle lavalder blev hævet til 15 igen, men kriminaliteten er tværtimod faldet. Og det er ikke sandt, at der ikke er reaktioner i dag. Jeg vil tro, at drengen, der skød, næste dag befandt sig på en institution langt fra hjemmet, og hvad angår pigerne, burde de jo nok have været anbragt på forskellige institutioner langt fra København. De lukkede institutioner er primært for de 15-17 årige, men børn helt ned til 12 år kan allerede i dag anbringes på en lukket institution.

International kritik

I slutningen af 2009 afgav Regeringens Ungdomskommission betænkning. Der var tale om en bredt sammensat kommission, der blandt andet talte domstolene, anklagemyndigheden og politiet. Københavns daværende politidirektør var formand for udvalget. Kommissionen behandlede blandt andet spørgsmålet om sænkelse af den kriminelle lavalder til 14 år og anbefalede efter en grundig behandling, at den kriminelle lavalder ikke sænkes.

Når kommissionen ikke tager stilling til en endnu lavere grænse, skyldes det, at en sådan vil møde meget stærk international kritik, og at det vil rejse nogle meget vanskelige spørgsmål omkring barnets mulighed for at forstå og forudberegne konsekvenserne af dets handlinger. Tænk for eksempel på to 12-årige, der laver et bål i en baggård for at riste skumfiduser - og sætter ild til hele huset. Hvad skal de dømmes for? Ildspåsættelse? Ugatsomt manddrab? Fareforvoldelse?

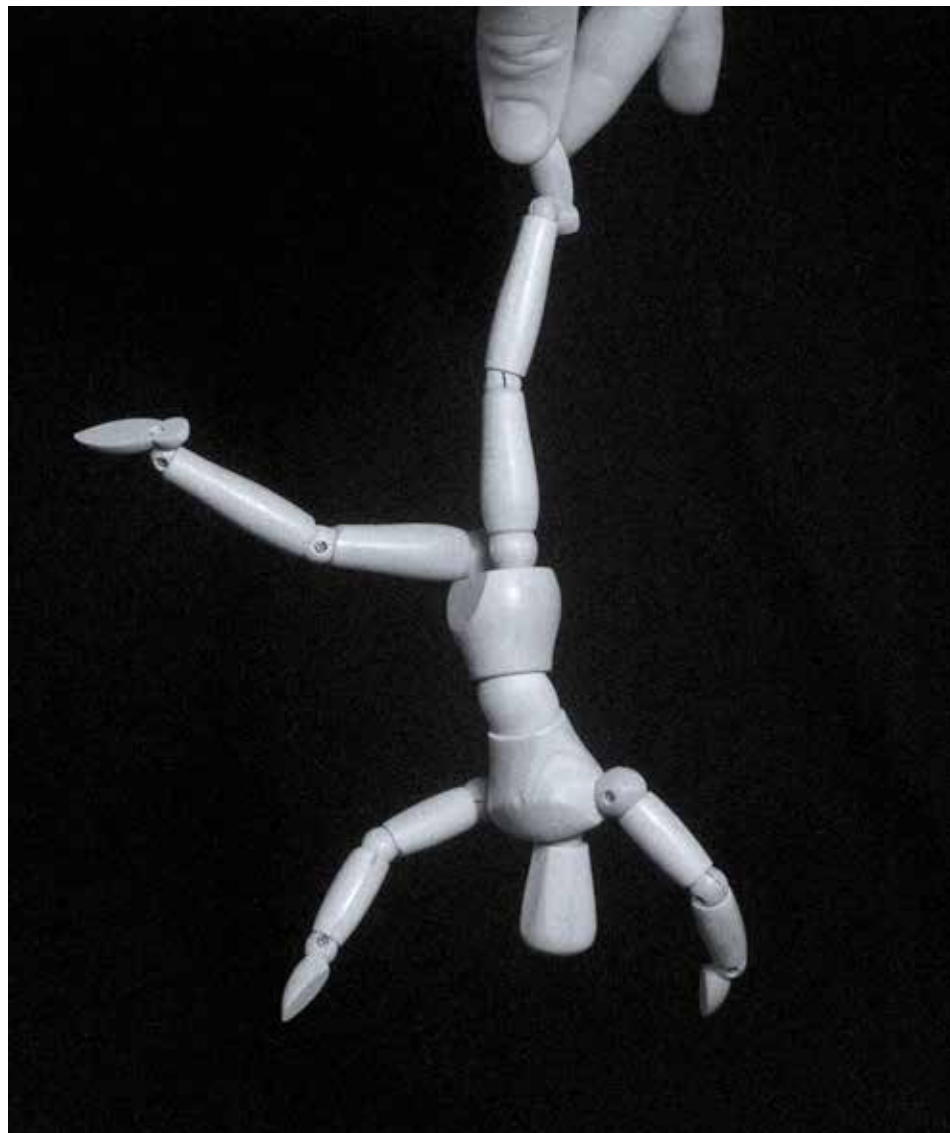

FOTO: POLFOTO

"12 år gammel. Altså et barn i slutningen af 5. klasse. Mit 11-årige barnebarn har stadig sin bamse med, når hun sover hos os. Er hun virkelig moden nok til at blive fremstillet for en domstol om bare et halvt år?"

Der skal oprettes en ungdomsdomstol med særlig uddannede dommere, som skal kunne udmåle sanktioner tilpasset den enkelte. En sådan domstol vil formentlig i mange tilfælde gøre det samme, som socialforvaltningen gør i dag; for eksempel kræve, at barnet passer sin skole - men ved at stille børn for en domstol stemples de som kriminelle med de meget uheldige følger, det kan have. Partierne peger på, at barnet vil få en forsvarer - altså en særlig retssikkerhedsgaranti. Men en forsvarer vil sige til barnet:

"Det dér forhold holder du bare mund med,

for det kan ikke bevises." Og er det det, et barn, der er kommet ud i kriminalitet, har brug for? Har det ikke brug for at lægge kortene på bordet, forstå, hvad det har gjort og forhåbentlig fortryde, så en fornuftig forælder eller pædagog kan hjælpe med at forsøge at gøre det godt igen og finde en løsning, så det ikke sker igen.

Forsøg med militær disciplin

Dertil kommer, at for det sociale system er det ikke så vigtigt, om barnet faktisk har begået kriminalitet. Det afgørende er, om barnets udvikling er truet. Hvis Marcus på 13 færdes med en bande, er det ligegyldigt, om han eller andre i banden har begået indbruddet. Det afgørende er at få Marcus væk fra banden og ind i en positiv udvikling.

Nogle pædagoger på de lukkede institutioner skal ifølge forslagsstillerne skiftes ud med fængselspersonale. Der tales også om personale "med militærfaglig baggrund". I USA har man forsøgt at udsætte unge kriminelle for militær disciplin. Desværre viste evalueringerne, at de unge ikke begik mindre kriminalitet efter sådan et ophold - tværtimod var der tendens til, at de begik mere kriminalitet.

12 år gammel. Altså et barn i slutningen af 5. klasse. Mit 11-årige barnebarn har stadig sin bamse med, når hun sover hos os. Er hun virkelig moden nok til at blive fremstillet for en domstol om bare et halvt år? Har forslagsstil-

lerne glemt deres egne børn i den alder? Har de talt med børnesagkyndige om deres forslag og de eventuelle skadelige virkninger?

Mange forældre tænker sikkert, at det her drejer sig om den "hårde kerne" - og det er godt at få ram på de bander, der terroriserer deres børn og stjæler mobiltelefoner med videre. Det får ingen virkning for deres veltilpassede børn, der måske træder ved siden af en enkelt gang. Men forslaget retter sig ikke kun mod "den hårde kerne" - det retter sig mod alle børn i alderen 12-14.

Det er fuldstændig rigtigt, at vi har et problem med en lille hård kerne af stærkt utilpassede unge, og vi må forsøge at løse det bedre. Men alle undersøgelser viser, at straf ikke virker. De samfund, der har de hårdeste straffe (som for eksempel USA) er også de mest voldelige samfund. Dertil kommer, at det er en rigtig dårlig idé at anbringe unge, der har begået kriminalitet sammen med andre kriminelle unge. Alle forældre kender angsten for, at deres teenager skal komme i dårligt selskab. Men på institutionerne er der kun dårligt selskab.

Stemplet med straffeattest

Hvilket indtryk det vil gøre på vore børn, at det ikke drejer sig om en alvorlig samtale med forældrene, men om at blive stemplet som kriminel og få en plettet straffeattest, kan vi kun gisne om. Videnskabelige undersøgelser viser, at kriminelle handlinger ikke i sig selv opfattes som afvigende. Det sker først, når det omgivende samfund definerer handlingen som afvigende. En strafferetlig dom er et kraftigt signal fra samfundet om, at handlingen - og dermed det pågældende barn - opfattes som afvigende.

Bemærkelsesværdigt er det, at bestemmelserne i andre love, der ligeledes bygger på børns modenhed, ikke ændres, således for eksempel 15-års-grænsen i forbindelse med seksuelle forhold. Det betyder, at to 14-årige, der har frivilligt samleje, begge vil kunne straffes. I dag kan et barn under 15 år heller ikke selv råde over de penge, det tjener. Men hvordan kan en 12-14-årig være voksen nok til at tage ansvaret for sin kriminalitet - men ikke voksen nok til at tage ansvaret for et frivilligt seksuelt forhold til en jævnaldrende eller til anvendelse af de penge, han selv har tjent?

Vi lever i en tid, hvor langt de fleste forældre er gået bort fra straf i opdragelsen, fordi vi har erkendt, at det ikke virker. Hvordan kan det være, at straf, der ikke hjælper på vore egne børn, anses for velegnet, når det gælder andres børn?

Der er taget initiativ til en underskriftindsamling imod sænkelsen af den kriminelle lavalder. Jeg håber, at mange vil skrive under. Eneste håb om at ændre dette ukærlige forslag er, at der kommer en massiv folkelig protest.

Danmark er allerede kendt som det mest fremmedfjendske land i Norden - skal vi nu også være kendt som det mest børnefjendske?

Af dr.jur. og professor Eva Smith

Flere end 28.000 har indtil videre skrevet under på Eva Smiths opråb mod en nedsættelse af den kriminelle lavalder.

Send navnestof til os:

Skriv til os, hvis karriereskift eller lignende skal nævnes her på siderne. Husk at medsende et vellignende portræt.
 debatognavne@kommunen.dk

“Nu vidste jeg ikke, at SF og Enhedslisten lagde op til at gå i regering sammen, og det er vel i den sammenhæng, den slags kan være relevant.”

Finansminister Bjarne Corydon (S) til Politiken om de røde støttepartiers ønske om et grønt superministerium.

Ind i manegen: Henrik Dahl

"Jeg er folkets kandidat. Det er folket, der har betalt kampagnen"

Interessen for politik har været der siden 9. klasses erhvervspraktik i Folketinget, men på grund af skiftende omstændigheder er det først nu, Henrik Dahl melder sig som folketingskandidat for Liberal Alliance. Til gengæld går han til den med en semi-professionel kampagneorganisation og en hel del penge skaffet via crowdfunding.

Sceneskift

Kommunen bringer i hvert nummer frem til folketingsvalget et portræt af en politisk profil, der enten stopper i Folketinget eller står på tærsklen til måske at blive nyvalgt.

Af Michael Kjærgård
 michael@kommunen.dk

Hvad fik dig til at gå ind i politik?

- Det er en slags borgerpligt. Det er fantastisk, at det er folket, der ordner sine sager selv; derfor synes jeg, man bør tage det på sig at være aktiv i politik. Jeg har altid syntes, at politik er spændende, lige fra jeg i 9. klasse var i erhvervspraktik i Folketinget i to uger i januar 1975.

Hvad er din politiske mærkesag/hovedinteresse?

- Det er de samme som mit partis: mere vækst, mindre bureaukrati og mindre skat. Og så er jeg meget optaget af, hvordan man udvikler det, man med et dumt udtryk kalder Udkantsdanmark, uden at det skal ske ved statsstøtte, men ved at skabe rammer, der gør det muligt.

Hvad er din største styrke som politiker?

- Erfaring. Jeg er 55 år og jeg har haft en lang erhvervskarriere både som offentligt og privat ansat og som selvstændig. Livserfaring er en god ballast, og det gælder såmænd, uanset hvilket parti man repræsenterer.

Hvad er din største svaghed som politiker?

- Åh, jeg har så mange. Da jeg var yngre, kunne jeg godt være stædig og ville have tingene på en bestemt måde, men med alderen kommer modenheden, så ... Men jo, jeg kan måske godt være lidt stædig.

ILLUSTRATION: JENZ KOUDAH/SPILD AF TID

Hvad fik dig til at beslutte at stille op som folketingskandidat?

- Det spiller sammen med mine personlige forhold. Mine to yngste børn bliver studenter i år, så nu er de voksne og klar til at flyve fra reden. Så det passer fint ind i mit liv. Tidligere, da jeg var gift med Christine Antorini, var der en

fælles forståelse af, at det måtte være nok med én politiker i familien. Men nu er muligheden der.

Hvem har du til at hjælpe dig? Hvor stor en organisation står bag dig i valgkampen?

- Jeg har to kampagnechefer. Det er i strid med al teori - alle siger, der kun bør være

én - men der er en god naturlig arbejdsdeling. Min kæreste Christina Yoon Petersen er stabschef og tager sig af det nationale. Den anden er byrådsmedlem Carl Andersen i Vejen, der tager sig af det lokale i Syd- og Sønderjylland. Desuden har forskellige bekendte hjulpet med enkelt-opgaver som at optage en vi-

deo eller male en lastbil.

Hvor mange penge bruger du på din kampagne, og hvor kommer de fra?

- Det løber nok op i et par hundrede tusinde, måske lidt mere. Siden jeg blev folketingskandidat, har jeg kørt 80.000 kilometer i bil, så lad os sige 200.000 kroner plus

Blå bog

► Opstillet for Liberal Alliance som 2. kandidat i Sydjyllands Storkreds

► Menigt medlem af Socialdemokraterne 2003-2008, af Liberal Alliance siden 2012

► 55 år, cand.scient.soc., ph.d., selvstændig forfatter og foredragsholder

benzin. Pengene har jeg fået af folket. Nogle få har givet større beløb - op til de der 20.000 kroner, men de fleste har givet 100 kroner, 200 kroner eller måske 1000 kroner. Hvis jeg kommer ind, så kan jeg med fuld ret sige, at jeg er folkets kandidat, for det er folket, der har betalt kampagnen.

Hvad kan personen Henrik Dahl bidrage med som folketingsmedlem, hvis han bliver valgt ind?

- Jeg er god til at sætte mig ind i et stort stofområde og analysere det og komme med fornuftige forslag. Jeg har levet af at gøre netop det: analysere kompliceret stof.

Hvad er din hovedinteresse udover politik?

- Fodbold og Formel 1. Især Formel 1. Men mest politik. ●

7,2

milliarder. Så store var de årlige udgifter til sygehusmedicin i 2014. I 2007 lå tallet på 4 milliarder.

Kilde: Jyllands-Posten

Morgendagens meningsdannere

Af Morten Schiellerup Bager

VIRKELIGHEDEN ER LIGE UDENFOR KOSTESKABET

Er det bare mig, eller er der blevet sådan lidt for hyggeligt heroppe nordpå? Problemer er noget, resten af verden har, og nogle gange er det lige før, at vi også bliver ramt! Men så kommer det trofaste korps af både højre- og venstrefløjspolitikere med en betryggende udmelding om, at de passer på ”Det Danmark Du Kender”, samt en velfinansieret kampagne a la: ”Stop (indsæt imaginær eller vag trussel, som vi har svært ved at finde belæg for eller løse med national lovgivning)”. Velkommen til Narnia - her er vi hyggelige og heroiske.

Men hvad er egentlig fremtiden for det danske demokrati? Det spørgsmål, vi må stille os selv, er nok snarere, hvor vi skal vende blikket hen. Vi trækker os ind i os selv, og politisk debat reduceres til snak om grænsebomme, nationalret og forbud mod dyresex. Ja, lad mig sige det ligeud: Den slags lovgivning er pjattet og viser ikke bare en idéfattigdom i dansk politik, men også et strukturelt problem i det danske demokrati. Hvis borgere her i landet vil have indflydelse på de store linjer, så skal de stoppe med at lægge stemmer til de lette løsninger.

Lovgivning og politisk debat skal være vedkommende, for at et demokrati bevarer sin legitimitet. Men vi må erkende, at grænseoverskridende problemer udfordrer vores nationale evne til at finde tilsvarende løsninger. Vi er blevet alt for gode til at skubbe de udfordringer, som kræver noget større end os selv, væk fra os og i stedet give EU eller ”det fremmede” skylden. Vi nåede vist aldrig rigtig selv at blive en del af resten af verden, gjorde vi? I den situation har vi som meningsdannere et valg: Enten luller vi befolkningen i søvn med politisk debat om petitesser og underbygger nationalromantiske forestillinger om det suveræne Danmark - eller også fortæller vi det, som det er: Danmark er for lille til at klare sine egne og verdens problemer alene.

Ved at erkende, at der er en verden derude, som har indflydelse på vores liv i Danmark, kan vi også gribe de chancer, der ligger i at være en del af et større fællesskab.

De korslagte armes tilgang til grænseoverskridende klimaudfordringer, finansielle markeders kollaps og flygtningekatastrofer fører Danmark lige ind i et reelt suverænitetsstab. Jeg snakker ikke her om suverænitet i juridisk forstand, men om vores evne til at konfrontere de udfordringer, der ligger i grænseoverskridende problemer. Det danske demokrati er for svagt til at modstå hele verden alene - så lad os nu få det indre opgør og tage imod ”...den brogede verden, trods al dens nød og strid”.

Vi skal i første omgang arbejde for at få maksimal indflydelse i EU og dyrke det værdifællesskab, vi har med vores naboer. Vi skal omfavne det største eksempel på internationalt forpligtende demokrati og arbejde for at forbedre og styrke det. Vi skal kæmpe for en EU-forfatning, vi kan være stolte af, som beskytter vores frihedsrettigheder og giver vores værdier en reel stemme i verden. En verden, hvor Danmark stolt ser sig selv som en del af noget større.

Morten Schiellerup Bager er statskundskabsstuderende og hovedbestyrelsesformand for Radikal Ungdom

Kommuner

HERLEV

Økonomidirektør går på pension

Torben Olsson har efter 42 år i Herlev Kommune - herunder 25 år som øverste økonomiansvarlig - valgt at gå på pension primo juli 2015. Dermed skal Herlev ud at finde en ny økonomidirektør - men nok næppe én med samme mængde erfaring. Olssons afgang sker umiddelbart efter hans 60-års-fødselsdag, og den skarpe matematiker vil hurtigt kunne regne ud, at han da har siddet i kommunens haller, siden han var 18 år gammel.

KALUNDBORG

Ny bosætningskonsulent og kommunikationschef

Fra 1. juni har Kalundborg ansat Henriette Schultz som bosætningskonsulent og Tea Hviid som kommunikationschef. De skal sikre, at kommunen får flere tilflyttere af den rigtige slags - dem, som kommer med kvalificeret arbejdskraft, oplyser kommunen.

- Kalundborg Kommune har så mange kvaliteter, og vores erhvervsliv skaber konstant nye jobs og muligheder. Det skal vi fortælle omverdenen samtidig med, at vi ønsker at gøre en ekstra indsats for dem, som viser interesse for kommunen, siger kommunaldirektør Jan Lysgaard Thomsen.

Tea Hviid kommer fra en stilling som kommunikationschef i LORC (videns- og testcenter for havvindmøller på Lindø). Der har hun været med til at etablere centret og haft fokus på at skabe udvikling og arbejdspladser i et tæt samarbejde mellem det offentlige og private virksomheder. Henriette Schultz skal først og fremmest opbygge en modtageenhed for tilflyttere.

- Jeg kender udfordringerne med at tiltrække kvalificeret arbejdskraft fra mit tidligere job som teamleder i Novo Nordisk, men jeg kender også udfordringerne fra den anden side, når man som nytillflyttet familie skal i gang med at skabe sig en base i Kalundborg, siger Henriette Schultz.

KOLDING

Henter miljøchef i Region Syddanmark

Kolding Kommune har ansat den 51-årige Jakob Sønder-skov Weber som miljøchef. Han kommer fra en stilling som afdelingschef for Miljø og Råstoffer i Region Syddanmark, hvor han siden 2007 har haft det ledelsesmæssige

ansvar.

Jakob Sønder-skov Weber har tidligere været i Fyns Amt, hvor han har haft forskellige lederstillinger siden 1995, og dermed kommer han med 20 års ledererfaring i bagagen. Han er uddannet cand.tech.soc. fra RUC og er i gang med den afsluttende del af en master i offentlig ledelse på SDU.

- Med Jakob Sønder-skov Weber får vi ikke kun en særdeles erfaren, men også visionær leder, der har modet til at prøve nye løsninger af, kommenterer by- og udviklingsdirektør Thomas Boe.

VEJEN

Ny direktør

55-årige Michael Maaløe skal fra 1. august være Vejens nye direktør med ansvar for områderne Dagtilbud og skole og Sundhed og familie. Det besluttede et enigt byråd på mødet i går. Han kommer fra en stilling som afdelingschef for Job- og Borgerserviceafdelingen i Silkeborg Kommune. Oprindelig er han uddannet socialpædagog, men han har derudover også en master i offentlig ledelse. Michael Maaløe har mange års kommunal ledererfaring blandt andet som afdelingsleder i Børn- og Ungeafdelingen i Skælskør Kommune, centerleder for Børnefamiliecentret Fuglevang i Horsens Kommune og nu senest som afdelingschef i Silkeborg Kommune.

Organisationer

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

Direktør vil videre

Administrerende direktør i Dansk Arbejdsgiverforening Jørn Neergaard Larsen har meddelt, at han ikke ønsker at fortsætte i organisationen. Endnu er hans afløser ikke fundet, og Neergaard Larsen bliver siddende på posten, til en sådan er ansat. Jørn Neergaard Larsen har aldrig været bange for at skabe røre, og senest i april kom han i vælten efter at have kaldt Danmark et taberland:

- Hvis man sammenligner os med for eksempel Sverige, så er der ét punkt, hvor Danmark virkelig kommer til at fremstå som et taberland og det er vores høje antal af voksne i den arbejdsdygtige alder, der bliver forsørget af det offentlige, sagde han dengang til DR Nyheder, hvorefter han foreslog, at man skar markant i de offentlige ydelser.

dk

job

Økonomisk konsulent, Gentofte Kommune

Økonomisk konsulent, som har en holdning til kommunaløkonomi og en sund nysgerrighed søges
Ansøgningsfrist: 17/06/2015

Akademisk medarbejder, Norddjurs Kommune

Akademisk medarbejder til sekretariats- og udviklingsopgaver.
Ansøgningsfrist: 17/06/2015

Direktør, Rebild Kommune

Kan du udøve nærværende topledelse? Rebild Kommune søger ny direktør!
Ansøgningsfrist: 15/06/2015

Direktionssekretær, Nordfyns Kommune

Vi søger hurtigst muligt en ny kollega til Fællessekretariatet til tiltrædelse 1. august 2015 eller snarest muligt derefter.
Ansøgningsfrist: 14/06/2015

Lundgaard Konsulenterne

- Rekruttering af ledere og nøglemedarbejdere
- Visions- og strategiprocesser for den politiske- og administrative ledelse
- Netværksanalyse – vi kan vise hvordan organisationen i virkeligheden arbejder sammen
- Udvikling af ledere og ledergrupper – med eller uden typeprofilværktøjer
- Sparring/coaching med toppolitikere og ledere

Af Anders Kjærulff. En elektropedels bekendelser

Anders Kjærulff, datajournalist og studievært på Radio 24/7's program 'Aflyttet'

Havkvæget i testland.dk

Vi har allesammen en forestilling om Danmark. Det er forestillingen om et land, hvor kriminaliteten er under kontrol, hvor der ikke er korruption, hvor man bliver skattefinansieret behandlet for alle sygdomme, og hvor man får hjælp, hvis man er arbejdsløs. Der er kort sagt orden i tingene i lille Danmark, og mange af os drager stadig et lettelsens suk, når vi træder ud i en dansk lufthavn efter en tur til de varme, ukontrollable lande, vi foretrækker at holde ferie i. Men der er et problem: Forestillingen er blevet en kulisse. I dag er det de færreste af os, der føler os helt sikre på, hvad der foregår i teateret, og selvom vi stadig labber avisartiklerne fra de udenlandske medier om verdens lykkeligste land i os, som var vi udhungrede græske katte med en skål fløde foran os, så er der noget, der ikke stemmer. Men måske er det bare mig? Kulissen og selve teateret er nemlig stadigvæk en stor succes. Vi kommer der bare ikke selv så meget mere. Men det er der andre, der gør. Amerikanerne især. De elsker eventyrlandet Danmark. - Her er god infrastruktur og gode faciliteter, og testcentrets samarbejde med Syddansk Universitet er meget vigtigt for os, sagde Debbie Rub, Vice President og General Manager for Boeing Global Strike, til dr.dk, da hun i marts måned annoncerede, at Boeing nu vil bruge H.C.Andersen Airport ved Odense som testcenter til deres droner.

Korruption på den pæne måde
Men hov. Modellen, der skal testes, er bestemt ikke ny. Det handler om ScanEagle, 'den scannende ørn', en drone, der har været i luften siden 2002, er 'combat-proven' over det meste af verden, kan flyve efter GPS-ruter i op til 5 kilometers højde alene eller i grupper i op til 24

timer. Den såkaldte 'PayLoad', det, den flyver med, kan varieres med stort set alt i moderne overvågningsudstyr oveni det fremragende kamera, der fås i enten højtopløst almindelig eller infrarød udgave. Version 2 af ScanEagle kom i oktober sidste år og har et endnu bedre kamera. Der kan således ikke være tale om, at man ønsker at teste selve modellen. Den ER testet. Så meget, at der står en på 'Space Museum' i Toronto og en anden, der har bekæmpet somaliske pirater, på 'Museum of Flight' i Seattle ... Men hvad skal man så? Et bud kunne være, at Boeing kører sig selv i stilling til at sælge droner til os. Vi skal nemlig alligevel have nogle, der kan patruljere over Grønland, og så giver Boeing lige lidt egnsstøtte til gengæld og lukker Syddansk Universitet ind i et lille hjørne af softwaren - vel vidende, at det hele tilhører Boeing. Korruption? Nej, ikke rigtig, eller i hvert fald kun på den pæne måde, og den scannende ørn får samtidig taget nogle fine billeder af det lille eventyrland dernede hvem ved, hvad det kan bruges til fremover ...? Men rolig nu, Elektropedel, Boeing og Odense og SDU vil os kun det allerbedste, nu ikke så negativ, vel?

60 eller 1000 job?
Og hvad med Viborg? Ja, der, hvor fantastiske Apple bygger et funky, ekstremt energiforbrugende, grønt datacenter, som kommunen derovre er vanvittigt glad for, og som handelsminister Mogens Jensen ikke tøvede med at kalde for 'årets bedste erhvervsnyhed for Danmark'. Testcenteret ville ifølge ministeren skabe hundredvis af job, op til 300, bekræftede Apple og Viborgs borgmester på et pressemøde, og de blev hurtigt toppet af Computer world, der talte om tusindvis af job Et par dage senere kom en noget mere reali-

"Hvis der er nogen, der har grund til at være glade, så er det som sædvanlig Apple, der både kan brande sig selv som grønne og gøre EU's erhvervsdrivende lidt mindre skeptiske overfor NSA-overvågede Apple-datacentre i USA."

stisk vurdering fra Version2, der sammenlignede med Apples datacenter i Maiden i den amerikanske delstat North Carolina - her havde man også store forventninger, men resultatet var: 40 job - Version2's bud er, at vi her ender på maksimalt 60-70 fuldtidsstillinger, 20 færre end på Danmarks største kraftværk, Asnæsværket i Kalundborg. Hvis der er nogen, der har grund til at være glade, så er det som sædvanlig Apple, der både kan brande sig selv som grønne og gøre EU's erhvervsdrivende mindre skeptiske overfor NSA-overvågede Apple-datacentre i USA ... Og hov, nu løb den igen af med mig, negativiteten og min manglende evne til at se fremad. Hvad med kulturarven? Den har vi da for os selv endnu - alle disse fine værker fra Kirkegaard til H.C. Andersen, DET er da vores eget endnu? Måske. For hvis den skal overleve på længere sigt, skal den digitaliseres.

Det er der ikke mange, der kan. Og det er dyrt. Så hvorfor ikke lade Google gøre det? De har teknikken, og ih, hvor vil de gerne, ja, det skal slet ikke koste os noget som helst? Men hov, måske koster det alligevel? - Der er en bred opfattelse af, at massedigitalisering er en neutral 1:1-overførsel. Men den er ikke neutral. Når du søger i Google Books, er det ikke bare en neutral maskine, der giver dig adgang. Der ligger en masse kulturelle og politiske værdier bag udvælgelsen af de søgeresultater, vi får, og du er underlagt kontrolmekanismer: De kan logge og overvåge dig, sagde forsker i kunst- og kulturvidenskab ved Københavns Universitet Nanna Bonde Thylstrup til Politiken sidste år. I Norge har staten digitaliseret alt. Og selv betalt. Det har vi ikke råd til i Danmark, hedder det sig. Vi har nemlig seks gange så megen litteratur, så det mest sandsynlige er, at man kun digitaliserer det, der i forvejen er efterspørgsel på. Men måske, hvis vi spørger Apple og Boeing? Hvis den scannende ørn fløj lavt nok, kunne den klare opgaven, og grønne Apple kunne bagefter gemme det hele et sted i datacenteret? Og bagefter burde vi måske male en stjerne på Dannebrog. Bare så de føler sig mere hjemme i forestillingen - den, der engang handlede om et lille land, hvor der var så yndigt, og hvor Lille Claus altid snørede Store Claus. I dag er det os, der vil have havkvæg fra bunden af åen, mens degne og elektropedeller spræller i kisterne og vil ud

DK MEDIER

Hvad er dit budskab egentlig værd, hvis ingen kender det?

DK-Medier hjælper dig med at bryde igennem lydmuren!

Vil du gerne profilere din kommune og tiltrække nye borgere? Ønsker du at fremme en særlig sag? Eller har du en *best case*, verden bare må høre om?

Dk-Medier tilbyder journalistiske tillæg, specialmagasiner og online markedsføring. Kontakt os i dag og hør, hvad vi kan gøre for dig.

Per Vinther, redaktør af tillæg og indstik
Tlf. 2810 1800, mail: per@dknnyt.dk

Jørgen Scheel, annoncechef
Tlf. 5577 6203, mail: jørgen@kommunen.dk